

Hakan AKSAY

Gücü
Özgürlüğünde

S.2'de

Ahmet TULGAR

İktidar ve
Sansür Uğraşı
Olarak
Köşe Yazarı

S.3'te

İshak KARAKAŞ

KENDİMİZİ DE KENTİMİZİ DE
BİZ YÖNETECEĞİZ
**Komplocular
ve
çaresizlikleri**

S.11'de

Durum

Geçen haftaki sayımızda yayımlanan Halkların Demokratik Partisi'nin (HDP) Ataşehir Belediye Başkan adayları İnci İncesagır ve Reşit Çeliktepe ile söyleşim için çok sayıda tebrik aldım. Okurlarımız belediyeciliğin ve şehirciliğin farklı veçhelerinin sayfalarımızda tartışılmasını, yeni perspektiflerin irdelenmesini arzu ediyorlar, biz de buna uygun haberciliğimizi sürdürüyoruz. Ne de olsa, belediyecilik inşaat ve ihaleden ibaret değil, demokrasinin üretilmesi gereken bir saha. Bu hafta ise iki söyleşim yer alıyor gazetemizde. Cumhuriyet Halk Partisi Denizli Milletvekili ve eski savcı İlhan Cihaner ile hem seçimleri hem de Ak Parti ile Cemaat'in kavgasını konuştum. Cihaner de yargıya müdahalenin hayatını etkilediği bir hukukçu. Adalet ve Kalkınma Partisi Ataşehir İlçe Başkanı Mustafa Naim Yağcı ile ise bir Ak Partili'nin yereldeki izlenimlerini konuştuk. O da bir hukukçu ve elbette onunla yaptığım söyleşide de yargıya müdahaleler de gündemimizdeydi. Bir süredir hükümet kanadının medyaya yaptığı müdahaleler ses kayıtları ve tapeler ile belgeleniyor. Medya yöneticileri ise ekranlarda ya birbirlerini suçluyor ya da durumlarını savunuyor. Oysa ana akım medya Türkiye 'de hep iktidar odaklarının hizmetinde oldu. Medya ile iktidarın ilişkisi ilk kez deşifre olmuyor. Bu medya yapısı değişmediği, patronlar devletle iş yaptığı ve gazeteciler örgütlenmediği sürece budur durum değişmez. Halkın Nabzı yerel ve özgür bir gazete olarak medyadaki değişim için üzerine düşeni yapıyor. Haftaya görüşmek üzere.

İshak KARAKAŞ

HALKIN NABZI

HAFTALIK SİYASİ GAZETE

ANADOLU YAKASI

www.halkinnabzi.com.tr

Yıl 2

Sayı 28

12 Şubat 2014

ÇARŞAMBA

e-mail: halkinnabzi@gmail.com

Fiyatı: 1 TL

YARGIDA KADROLA MA SORU TURULMADI

CHP Denizli Milletvekili İlhan Cihaner sokağa yakın tarzı ve çözüm odaklı önerileri ile 2011'den beri sürdürdüğü milletvekilliği kadar, belki bundan daha da fazla hukukçuluğu ile de tanınan bir isim. AKP ile Cemaat'in kavga ettiği şu dönemde İlhan Cihaner'e hem bunu hem de seçimlere ilişkin değerlendirmelerini sordum.

S12'de

Cemaate Yönelim Azaldı

S6'da

Mustafa Naim Yağcı

‘Gücü özgürlüğünde’

Ne güzel bir slogan, değil mi

Fatih Altaylı?

HAKAN AKSAY

Dün akşam sizi Cüneyt Özdemir’in programında izlerken aklıma sık sık bu slogan geldi: “Gücü özgürlüğünde.”

Ne güzel bir medya sloganı bu.

Hayır, dalga geçmiyorum.

Gerçekten de çok güzel bir slogan.

Ve maalesef bugün inanılması güç bir rüya, gerçekleşmesi mucize bir hayal gibi...

* * *

En baştan söyleyeyim:

Amacım sizi yermek, aşağılamak, istifa etmenizi istemek falan değil. Hatta (programla ilgili twitlere bakınca), kendimi sizden nefret eden devasa kalabalığın içinde görmediğimi de belirtmeliyim.

Dahası, dünkü programla ilgili olarak, elbette Cüneyt’e, ama en çok da size teşekkür etmek gerektiğini düşünüyorum.

2014 Türkiye’sinde gazeteciliğin içine düştüğü durumu eskisinden daha iyi, daha etkili ve daha çıplak olarak görmemizi sağladığınızdan dolayı.

Hani, ağdalı-cüsseli laflara düşkün biri olsam, dünkü programın ve bazı sözlerinizin “tarihi” olduğunu bile söyleyebilirdim.

* * *

Doğrusu, sizi izlerken içim burkuldu.

Bir gazeteci olarak, bir insan olarak.

O kadar mutsuz ve gergin, o kadar sinirli ve çaresizsiniz ki.

Program boyunca sizin, yani Fatih Altaylı’nın neredeyse bütün yüzleri ekrana konuk oldu:

- Türkiye medyasının en önemli isimlerinden biri...

- Patronuna bağlı bir yönetici...

- Hayatını medyanın dışında düşünemeyen tecrübeli bir gazeteci...

- Dengeli ve bağımsız yayın yönetmeni imajı vermek isteyen bir idareci...

- Yeri geldiğinde eleştirmekten, kavgaya girişmekten, isyan etmekten korkmayan bir “delikanlı”...

- Yeri geldiğinde iktidara ve yöneticilerine karşı alttan almanın, onla-

rı “idare etmenin” bir “yönetim sanatı” olduğunu, bazen de “mecburen” boyun eğmenin “oyunun kuralı” sayıldığını düşünen bir müdür...

- Ne olursa olsun, sonuçta halkın, meslektaşlarının ve ailesinin gözünde hiçbir ahlaki kusuru ve utanılacak kararı olmadığına inanan bir insan...

* * *

Bu “Fatihler” çarpıştı durdu dün.

Ve besbelli ki, içinizdeki “delikanlı” çok yaralandı.

“Ağırımaya gidiyor” derken içten olduğunuzu düşünüyorum.

Ne var ki sonuç ortada:

Yaratmak istediğiniz (ya da öyle söylediğiniz) tarafsız ve saygın gazeteyi doğurup tertemiz büyütmeyi başaramadınız. Dolayısıyla size de buradaki sıfatları hakkıyla üstlenmenin nasip olduğunu söylemek zor.

“Habertürk: Gücü özgürlüğünde” sloganı bugün ironik, hatta trajikomik bir hale geldi. Güç belki var, ama özgürlük yok. “Evet efendim”, “derhal efendim”, “özür dilerim beyefendi”ci bir gazetecilik var.

Sahnede öne çıkan Fatih Saraç adlı bir “Başbakanlık komiseri”. Ama o yalnız değil; sağında solunda bir sürü aktör var: Patron ve patron temsilcilerinden gazete hiyerarşisindeki bir dizi basamağa kadar.

Ve elbette en önemli aktörlerden biri de sizsiniz. Kader! Hem gazetenin önderi, hem de yaşanan rezaletlerin dışında biri olmak mümkün olamıyor.

Zaten siz de bunu hissediyorsunuz. “Ortam böyle, hepimiz pislığe battık” türü bir kolektif sorumluluk paylaşımı ile kendinizi rahatlatmaya çalışıyorsunuz.

Ama içinde bulunduğunuz karmaşık durumda şu ihtiyacın hakkını veremiyorsunuz: Türkiye’nin bu bataklıktan kurtulması için her türlü pislikten arınması gerekiyor; siyasette de, medyada da.

* * *

“Bugün gazeteciliğin onuru ayaklar altındadır” diyorsunuz. “Tümüyle gazetecilik” açısından değil belki, ama genel olarak bu saptama haklı görüle-

bilir.

Ancak “en önemli gazetelerden biri”ni yapan, “en önemli medya yöneticilerinden biri” olarak kendi onurunuza, nedense saptamanızın üstünde ve dışında tutma eğilimindesiniz. (Hatta “Türkiye’nin en onurlu 20 gazetecisi” arasında bulunduğunuzu ilan ediyorsunuz. Nasıl hesapladınız bu “onur skalası”nı, merak ettim.)

Olmuyor, Sayın Altaylı, hepsi bir arada olmuyor.

Bir önceki paragrafta “en önemli” kelimelerini tesadüfen “bold” yazmadım. Siz hep en önemli, en büyük, en etkili olma peşindeki medya yöneticilerinden birisiniz.

Keşke en ilkeli, en doğru, en objektif gazetecilik peşinde olsaydınız. (Bu konuyu kısa kesiyorum; çünkü sanırım siz bu tür bir gazeteciliğin pek mümkün ve etkili olmadığını, sınırlı imkânlarla da ciddi gazetecilik yapılamayacağını düşünüyorsunuz.)

* * *

Elbette birçok konuda doğru ve örnek haberler yapabilirsiniz. Bu arada Başbakan’ın ve adamlarının fırçalarına hedef olabilirsiniz, kutsal uçaklara alınmayabilirsiniz, bir “cemaatçi” bir “iktidar yandaşı” diye sağlı sollu ataklarla ve adaletli-adaletsiz eleştirilerle karşılaşabilirsiniz.

Ama bütün bunlar iktidarın müdahale edip çekidüzen verdiği, patronunun ekonomik çıkarlarını en önem almak zorunda kalan bir medya grubunun yöneticilerinden biri olmanız gerçeğini değiştirmiyor ki.

Dün Fatih Saraç’ı, medyaya baskıları, “doğruları giderek azalan” AKP’yi, dolaylı olarak da olsa Başbakan’ı eleştirdiniz. Baskılara direndiğinizi dile getirdiniz, ima yoluyla da olsa istifanın eşiğine geldiğinizi ifade ettiniz.

Bu ve benzeri sözlerinizden dolayı görevinizi kaybedebilirsiniz. (Cüneyt programı kesmeseydi belki o sinirle daha fazlasını da haykıracaktınız.) Siz her ne kadar “Ben istifa edersem patron gazeteyi kapatabilir” deseniz de, yerinize pekâlâ bir başka yönetici gelebilir. Bunlar doğal artık medyamızda.

Tekrar edeyim, ben sizin istifa edip etmemeniz üzerine değil, gazeteciliğimizin içinde bulunduğu durum hakkında yazıyorum.

* * *

Ve durum gerçekten çok vahim. Dün akşam siz buna çok güzel ışık tutunuz.

“Havuz gazeteciliği hakim kılmak isteniyor” dediniz. Ağzınıza sağlık!

“Medyaya baskıyı ne zannediyordunuz, telefon açıp ‘Rica etsem haberi çıkarır mısın?’ diyeceklerini mi sanıyordunuz?” dediniz. Hay yaşayın siz!

“Bugün herkes benzer baskıların altında gazetecilik yapıyor. Herkesin içinde bir korku var. Yıllardır bu baskı biliniyordu. Şimdi ilk defa medyaya baskının etiyile kemiğiyle ortaya çıkmasıdır bu.” dediniz. Bu sözler için binlerce teşekkür size!

Her ne kadar siz, gazeteciliğin iktidarın izin verdiği ölçülerde de onurlu bir şekilde yapılabileceği gibi katılmadığım bir anlayışı savunsanız da, kriz içindeki medya sisteminin kendi kendisiyle yüzleşme girişimi olarak birçok cümleler altı çizilecek cinstendi.

* * *

Umursamayacağınızı tahmin ettiğim son bir şey daha: Dün bir ara, “Bu şartlarda bütün gazeteciler mutsuz” gibi bir tespitiniz oldu. Ne demek istediğinizi anlıyorum. Ama inanın, mutluluk ve mutsuzluk epeyce göreceli bir duygu.

Sizi izlerken 32 yılda büyük mevkilerde bulunmuş, hatırı sayılır bir popülarite ve para kazanmış Fatih Altaylı gibi ünlü bir gazeteciye kıyasla, çevremde nispeten küçük yayın organlarında son derece mütevazı şartlarda çalışan birçok insanın çok daha mutlu olduğu hissine kapıldım.

Bunun sırrı belki de, koskoca ve görkemli kara gemilerle ilerlerken “herkes gibi” ve “mecburen” kirlenmektense, bağımsız gazetecilik umudu ve çabasıyla küçük beyaz kayıklarda denize açılmak olabilir, diye düşündüm.

AHMET TUGLAR

İktidar Ve Sansür Uğrağı Olarak Köşe Yazarı

Her ne kadar Hasan Cemal benim için iyi bir dost olmanın yanı sıra, sık sık sahaya çıkıp değerini verdiği muhabirliği, gazete binaları içinde genç muhabirlerle kurduğu sıcak ilişkisiyle ikincil ve belki de köşe yazarlığına eş bir yaşam tarzı olarak benimsediğini göstermiş ve böylelikle onun şahsında sempati ile yaklaştığım farklı bir köşe yazarı tipolojisi sergilemiş olsa da, son kertede kamuoyu nezdinde de, medya elitleri arasında da, Türkiye medyasının kıdemli ve şöhretli bir köşe yazarıydı ve bu yüzden, Milliyet gazetesi tarafından işine son verilmesinin ardından büyük ve siyasi iktidarın muhalifleri için kullanışlı bir tartışma ortamının doğmasına ya da alevlenmesine yol açmasını anlasam da, bunun medya patronajı ve siyasi iktidar ilişkilerinin ifade özgürlüğüne etkimesine ilişkin gerçekçi bir fotoğraf sunmadığı düşünürüm.

Hasan Cemal'in özgün ve değeri teslim edilmesi gereken gazeteci kişiliği ve karakterinden azade olarak düşünürüm bunu. Bir kez daha medyadaki ifade özgürlüğü ve sansür meselesini köşe yazarlığı kurumuna ve dahası şöhrete endeksleyip şimdiki siyasi iktidarla birlikte büyüyen bir durum olduğu iddialarıyla yürütülen bir tartışma ve belirlenen bir saptama olduğu için.

Oysa ki Türkiye medyasının tarihi bir yandan da katliamlar, suikastler, tutuklamalar ve en hafifinden siyasi ve ekonomik zor yoluyla uygulanan sansürün tarihidir. Sadece özgür Kürt medyasının oluşturucularına ve taşıyıcılarına 1980'lerden beri yapılan saldırılar, uygulanan katliam bile adaletli olmayı gerektiriyor. Türkiye anaakım medyası o dönemde bu insanları gazeteci değil 'militan' olarak yaftalayarak sadece devlet ve iktidarla yakın temasını ve gönüllü işbirliğini ortaya koymakla kalmıyor, bu saldırı ve cinayetler için rıza da üretiyordu. Bu durum Evrensel gazetesi muhabiri Metin Göktepe'nin katledilme davasına orta kuşak gazetecilerin ve meslek örgütlerinin sahip çıkması ile bir nebze değişmiş olsa da yakın zamana kadar sürdü ve son

KCK operasyonlarında görüldü ki, anaakım medyanın ortak bilincinde bu hâlâ böyle.

Bugün bu meselenin gündemi böylesine işgal ediyor olması, sansür uygulamalarından etkilenenlerin arasında onların tanımıyla 'militan gazeteciler'in yanı sıra, 'konformist' medya elitlerinin de bulunmasından kaynaklanıyor. Bu farklı durumun altında yatan neden ise bugünkü siyasi iktidarın bu şöhretleri ölçüsünde kurumlaşmış köşe yazarlarına ihtiyaç duymuyor ve belki de Başbakan'ın fevriliğinin de etkisiyle bu medya elitlerinin hışmından korkmuyor olmasıdır.

Hülasa, 'medyada ifade özgürlüğü' meselesini köşe yazarlarının durumundan yola çıkarak ele almak anlamlı olmadığı gibi Türkiye anaakım medyasındaki önemli bir sansür ve şiddet kurumu ve uğrağını aklayacaktır.

Evet, anaakım medyanın köşe yazarları patronaj ve siyasi iktidarın sansür ve şiddetinin zaman zaman olduğu gibi mağduru değil gazetelerdeki en önemli taşıyıcısı, işleticisi ve denetçisidir. Tek tek kişileri tenzih ederim, bahsettiğim bir kurum olarak köşe yazarlığıdır.

Gerek patronaj gerekse gazetenin gönüllü ve tercih edilmiş muhatabı siyasi ve iktisadi iktidar ile yakın temas halinde ve bu iki taraf arasında bir iletişim odağı olan köşe yazarı, bir yandan gazete içi kamuoyunun önderi olarak edindiği ve sağlanmış ayrıcalıklı konumu, diğer yandan da gazete okurlarından müteşekkil dışarıdaki kamuoyu üzerindeki manipülatif etkisi sayesinde gazetelerin yayın çizgisini belirler, pekiştirir ve uymayanları eler.

Köşe yazarının gazete içi üretim ilişkilerine bir diğer etkisi ise üretiminin patronaj ve iktidar için işlevselleşmiş içeriği ve biçimi karşılığında edindiği büyük maddi ve idari ayrıcalıklar üzerinden çalışma ortamını konumları arasında uçurum derinliğinde fark olan sınıflara bölüntülemesidir. Bu sadece gazete çalışanları arasındaki dayanışma platformlarını

yok etmekle kalmaz, sebep olduğu ve yeniden ürettiği sınıflı gazete içinde sınıfsal şiddetin bizzat taşıyıcısı ve uygulayıcısı olur.

Köşe yazarı gazete içi ortamı öylesine atomize eder ki, örneğin makam arabası ya da odasının genişliğini onlarca genç muhabirin kadrosuz çalıştırılması ya da işten çıkarılmasının önüne koyar, hatta kendisi üzerinden yapılacak tasarruflar yerine bu yöntem başvurulması önerisinde bile bulunur.

Gazete bina ve yerleşkelerinde kendilerine özel yemek ya da spor salonu uygulamalarına ses çıkarmayan köşe yazarlarının kendilerine ayrılmış mekanlara girme gafletinde bulunan gazete çalışanlarını idareye ihbar ettiği vakalar belki uç örnekler ama köşe yazarlarının kendilerini kendilerine bile, sahip oldukları ayrıcalıklar üzerinden tarif etmesi yaygın durumdur. Ve bu ayrıcalıklara dokunulmasının kimi zaman bir köşe yazarları cuntasının gazetenin redaksiyon kadrosunu devirdiği vakalar pek de o kadar seyrek değildir.

Tam da bu ayrıcalıklar köşe yazarına iktidar ve patronaj karşısında öylesi bir korku içselleştirir ki, dayanışmayı bırakın, rakibi olarak gördüğü bir köşe yazarının kaybının kendi kazanımı olduğuna inanır. Ardından döktüğü gözyaşı değil rıyasıdır.

Kendimden de örnek vereceğim. 2004 yılında bir Kürt bildirisine imza attığımda ('Türkiyeli Kürtler ne istiyor?' başlığı ile Le Monde ve International Tribune'da 2004 ün Aralık ayında yayımlandı.) köşe yazarı olarak çalıştığım Akşam gazetesi ve bazı başka gazetelerin köşe yazarları tarafından şahsıma linç uygulandığı ve özel hayatımın dokunulmazlığı saldırıya uğradığında anaakım medyadan sadece iki kişiden, Ersin Kalkan ve Tuğrul Eryılmaz'dan destek geldi. Bu konuya ilişkin sadece Gündem ve Evrensel gazeteleri haber yaptı. Ercan İpekçi şahsında Türkiye Gazeteciler Sendikası, Celalettin Can şahsında 78 liler Vakfı Girişimi ve Eren Keskin şahsında İnsan Hakları Derneği ve Türkiye İnsan Hakları Vakfı ku-

rumsal destek verdi, bir basın toplantısıyla protesto etti. Müteşekkirim.

Benzer bir durumu ise 1990 yılında Güneş gazetesinde Sokak dergisi ile koordineli olarak başlattığım 'Zorunlu askerliğe hayır' kampanyası sonucunda gazete toplatıldığında yaşadım. Kampanyanın ardında gazetenin bütün köşe yazarları ve yöneticilerinin hazır bulunduğu bir toplantıda gazetenin patronu Asil Nadir ile sert bir tartışma yaptım. Köşe yazarları ve yöneticileri beni bu toplantının ardından patronun gazetedenden soğumasına yol açacağım korkusuyla kızığa almaya karar verdiler. O dönemde de sadece Ahmet Altan destekledi beni.

Bu iki kişisel örneği kırgınlıklarım sebebiyle vermedim. Kırgın da değilim zaten. Gazetelerin işleyişi, köşe yazarları ve orta kademe yöneticilerinin işlevi bu.

Tekrarlayayım: Tek tek sevdiğim çok köşe yazarı var gazetelerde. Hasan Cemal'i ise sahiden çok severim. Ama anaakım medyada köşe yazarlığının, bir kurum olarak köşe yazarlığının işleyişi ve işlevi de bu işte.

Halkın Nabzı Gazetesi

Sürelî Yayın

AHİS Reklam Organizasyon
Prodüksiyon San. Tic. Ltd. Şti.
Adına İmtiyaz Sahibi ve Genel
Yayın Yönetmeni (sorumlu)

İSHAK KARAKAŞ

Editör: Ahmet TUGLAR

Görsel Yönetmen
İsmail DOĞAN

Grafik Mizanpaj
Ayda ARAZ
Kazım ÇINAR
Hakan YILDIRIM

Haber Merkezi
Yeliz DOĞAN

Kültür Sanat
Bedros DAĞLIYAN

Avusturya Temsilcisi
Erdal BOYOĞLU

Viyana Temsilcisi
Emine NURHAN

Hukuk Danışmanı
Av. Uğur KARAKAŞ

Danışma Kurulu
Fehim IŞIK
Samet MENGÜÇ
Fuat TOKAT

Yer: Bağlarbaşı Mh. 2. İlkokul
Cd. No: 39 Cihangir İş Merk.
Kat 2 D:7 Maltepe - İstanbul
Tel: 0216 457 46 46
Fax: 0216 457 13 12
halkinnabzi@gmail.com
Baskı: GÜN MATBAA Beşyol
Mah. Akasya Sk No 23/A
Sefaköy-Küçükçekmece - İST.
Tel: +90 212 426 63 00

ÖNDER BİROL BIYIK

Kronik Mağdur

Her zaman, her yerde mağdur bir başbakanı var bu ülkenin. İktidara talipliği su götürmez bir mağduriyetle başlamıştı Başbakan Erdoğan'ın. Ziya Gökalp'in "minareler süngü kubbeler miğfer / camiler kışlamız müminler asker "dizelerini okuduğu için 4 ay cezaevinde kalmış, 'sıkı bir mağdur' olarak giriş yapmıştı büyük siyaset sahnesine.

13 yıllık iktidarı döneminde sunu çıkarıncaya kadar kullandığı mağduriyetler silsilesi ustaca dizayn edilmiş algı yönetiminin bir parçasıydı. AKP'ye oy veren, cumhuriyet dönemince hep ezik ve mağdur kalmış, yoksul mütebedeyin kitle, Başbakan Erdoğan'ın mağduriyet diliyle kolay-

başbakan. Bugün 'paralel devlet' diye ateş püskürdüğü Gülen Cemaati'nin bürokrasi ve yargıdaki uzantıları marifetiyle Ergenekon ve Balyoz davalarının savcılığına soyunacak kadar öfkesini açığa vurmakta beis görmüyordu. Oysa Ergenekon ve Balyoz davalarında yargılanan askerlerin önemli bir kısmı asıl yargılanması gereken faili meçhul cinayetlerden, savaş suçlarından yargılanmadılar. Varsa yoksa kağıt üzerinde kalmış, sahte delillerle tahkim edilmiş darbe iddiaları... Kurunun yanına yaşları da kattılar. AKP muhalifi pek çok gazeteci yazar bu davalarda sanık kürsüsüne çıkarıldı.

Ergenekon ve Balyoz yargılamalarından sonra türban meselesini çöz-

kışlasına geriletmenin verdiği özgüvenle 'İlmli İslam İktidarı' altın çağını yaşıyor, kendi sermayesini, siyasi ve bürokratik kadrolarını hızla kuruyordu. AKP-Gülen Cemaati ile kutsal ittifakın da en keyifli dönemi bu dönem.

Ancak zirvede olmak düşüşün de başlangıcıdır.

Muktedir olmanın şehvetine kendini fena halde kaptıran başbakan içerde elde ettiği muazzam gücün, Ortadoğu sahasında da karşılığı olduğu yanılığısıyla Neo-Osmancılık fikrinin batağına saplandı. Hem ABD hem de Gülen Cemaati ile beraber yürünen yolların sonuydu bu. Mavi Marmara Olayı,

el ele sürüp gidiyor. Hükümet yolsuzluk soruşturması ile sallanan iktidarını korumak için bütün hukuki teamülleri hiçe sayarak otokratik bir sisteme doğru koşar adım yol alıyor. Bu arada dün ittifak halinde hayat geçirdikleri bütün anti demokratik uygulamaları, paralel devletin üzerine yıkarak kendini temize çekmeye çalışıyor.

Siyasi atmosferin parçalandığı, kutuplaşmaların sertleştiği, sokak muhalefetinin güçlendiği bir ortamda böylesi bir otoriterleşme kimsenin hayrına değil. Ne pahasına olursa olsun iktidarı koruyacağım, saikiyle hareket edip tüm yetki ve kararı tek merkezde toplamaya başlarsanız memleketi nereye evrileceği belli olmayan bir kaosun içi-

Başbakan hep mağdur hep mağdur!

ca duygu ortaklığına giriyor, 'tarihsel mağduriyete karşı iman gücüyle mücadeleden içimizden biri' imajı onların algı dünyasında yeni bir kahraman portresi yaratıyordu. Zaman zaman salon konuşmalarında tekrarlanan ağlama serenatları ise duygusal ve vicdani bir boyut ekliyordu olaya.

İslami tandanslı bir iktidara alerji duyan ordu ile ABD'nin yolları Büyük Ortadoğu Projesi'yle ayrışınca, AKP'de ordu ile zorunlu barışıklığına son verdi. Arkasında bulduğu küresel destek ile ordu vesayetini hizaya getirmeye yönelirken bu kez darbe mağduruydu

mesi için elini tutan yoktu iktidarın. Ama mağduriyet pazarının bu en kıymetli eşyasını, 2013 yılına kadar elden çıkarmaya yanaşmadı. Elinde tutukça değerine değer katıyordu bu türban meselesi.

Birinci iktidarı döneminde AB rüzgarını arkasına alarak demokratikleşme çabasında bir iktidar fotoğrafı vermiş, kendisine en uzak liberallerin ve sosyal demokratların bile desteğini almıştı. Ama demokratikleşme sözleri hep lafızda kaldı. Her şeyin ucunu gösterdi ama göze batan bir adım atmadı.

İkinci iktidar döneminde orduyu

MİT krizi, dersanelerin kapatılması projesi ile günden güne büyüyen çatlak, 17 Aralık Yolsuzluk Operasyonu meydan muharebesine dönüştü.

Arada fütursuz rant ve talan ekonomisine, modern-seküler yaşam tarzını hedef alan toplum mühendisliğine karşı patlak veren Gezi Direnişi yaşandı. Bu kez 'faiz lobisi' ve 'baştan çıkartılmış gençliğin' mağduru oldu.

Şu günlerde yaşadığı mağduriyet ise geçmiş mağduriyetlerin hepsini üçe beşe katlayacak cinsten. Gülen Cemaati ile devlet bürokrasisinde yaşanan savaş, 'paralel devlet darbesi' söylemi ile

ne sürüklersiniz. Ve internet yasaklarına karşı eylemlerde görüldüğü üzere sokağın radikalleşmesinin önüne geçemezsiniz.

Çözüm mü? Elbette Kürt meselesinde barış ve Türkiye'de demokratikleşme... Ancak yolsuzluk operasyonlarından yırtmak için hiçbir şeyden çekinmeyecek denli gözünü karartmış bir iktidar portresi çizen bugünkü iktidardan demokrasi beklemek ne kadar gerçekçi? Ya da soruyu şöyle soralım, yolsuzluklarla demokrasinin bir kavşakta buluşması mümkün mü?

Bu paradoksu yaşıyoruz bugün.

HDP'den gövde gösterisi

Halkların Demokratik Partisi İstanbul Büyükşehir Eşbaşkanı Adayları Pınar Aydınlar ve Sırrı Süreyya Önder'in katılımıyla, Sultanbeyli Orhangazi Mahallesi seçim bürosunun açılışında gövde gösteri yaptı.

HDP, Sultanbeyli İlçesi Orhangazi Mahallesi'nde seçim bürosunun açılı-

şını yaptı.

Açılışa İstanbul Büyükşehir Belediye Eşbaşkanı Adayları Pınar Aydınlar ve Sırrı Süreyya Önder, Sultanbeyli Belediye Eşbaşkanı Adayları Asiye Kolçak ve Mehmet Şimşek, BDP, HDP, EMEP ve ESP yöneticileri, Sancaktepe, Kartal, Üsküdar ve Çekme-

köy Belediyesi Eşbaşkanı adaylarının da aralarında olduğu çok sayıda kişi katıldı.

Davul zurna eşliğinde çekilen halayların ardından Sultanbeyli Belediye Eşbaşkanı Adayları Asiye Kolçak ve Mehmet Şimşek konuşma yaptı.

Ardından HDP İstanbul Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı Adayı Pınar Aydınlar konuştu. HDP çatısı altında olmanın gururunu yaşadığını belirten Aydınlar, "Kentsel dönüşümle rant yapanlara, işçi ve emekçilerin sırtından ayakkabı kutusu dolduranlara yuh. Kadınlar olarak her alanda mücadeleye devam edeceğiz. Tüm renklerimize kardeşlik için mücadele edeceğiz. İbrahimlerin, Mazlumların onurlu bayrağını taşımaya devam edeceğiz" dedi. Aydınlar, «Jin jıyan azadi», «Yaşasın halkların kardeşliği» sloganlarıyla konuşmasını sonlandırdı.

Sırrı Süreyya Önder, halkı Kürtçe selamladı, "Sayın Öcalan'ın selamını getirdim" dedi. Öcalan'ın özel olarak kadınlardan beklentisi olduğunu söy-

leyen Önder, şunları söyledi: "Öcalan kadınlardan, ev ev, kapı kapı gezmelerini istedi. Sultanbeyli'den çok umutluyum. Bu ilçenin yarısı Kürt. Burada kendisine hayat inşa ediyor. Sultanbeyli'nin yarısı Karadenizli onlarda inkar ediliyor, şehrin kenar semtlerine yollanıyorlar. Onlara da gitmeli, desteklerini istemeliyiz."

Seçime iki parti olarak girildiğini söyleyen Önder, "Biri biz, diğeri ise geriye kalanların hepsi" dedi. Suyun, havanın hak olduğunu, parayla satılamayacağını vurgulayan Önder, "Ulaşım insan hakkıdır, ücretsiz yapacağız" şeklinde konuştu.

CHP'nin yeni dönemin AKP'si olduğunu kaydeden Önder, emekçileri kendi partileri HDP'ye oy vermeye çağırdı. Konuşmaların ardından seçim bürosunun açılışı yapıldı.

Aydınlar ve Önder, seçim bürolarının açılışlarını yapmak için kalabalık bir araç konvoyu eşliğinde Sarıgazi'ye geçti.

Ak Parti Belediye Başkan Adayı

E. Sözen'e Kahvaltıda Sorular

İSHAK KARAKAŞ: Öncelikle başarılar diliyorum. Sayın başkan; biliyorsunuz ki belediyecilik bir ekip işidir, diğer kimliklere saygı duyduğunuzu söylediniz, kendi ekibinizde diğer kimliklere yer verebilecek misiniz?

EDİBE SÖZEN: Elbette. Diğer kimlikler demeyelim onlara farklı ideolojiler diyelim. Aşağı yukarı kimliğimiz bu işte, Maltepe'liyiz üst kimliğimiz bu ama biraz daha alt kimliğe geçtiğimizde belki bölgesel farklı kimlikler olabilir, belki etnik kimlikler olabilir, bizim

herkese kapımız açık ve biz çok farklı insanlardan da çok büyük bir ilgi görüyoruz. Bir çok insan bizimle birlikte çalışmak istediğini belirtiyor, o bakımdan büyük bir yelpazemiz olacak inşallah. Herkesin gönlünü alabilecek güzel bir yönetim anlayışımız olacak, bunları daha sonra zaten süreç içerisinde göreceksiniz.

İSHAK KARAKAŞ: Bir de Marmara Üniversitesi'nin buraya taşınacağı söyleniyor. Yerleşke için somut bir proje, programınız var mı? Ne gibi bir önlemler aldınız?

EDİBE SÖZEN: Zaten bir kısmı eğitim ve araştırma hastanesi olarak geldi. Marmara Üniversitesi'nden projelerini aldık, onlar zaten büyükşehir ile görüşmelerini de yapıyorlar, o noktada hiçbir sıkıntı yok, yani yol, ulaşım durumu vs. heralde 14 Şubat'ta projeler açıklandığında çok daha iyi oturacak kampüsün yada yerleşkenin ulaşım durumu. Şu anda bir sorun olmadığını söyleyebiliriz.

AHMET TULGAR: "Aileler ve çocuklar için dezavantajlı bir şehir" dediniz. Oysa ben tam tersini düşünüyorum, burası ailelerin avantajlı olduğu bir şehir, çocuklar ve aileler dediniz, çocukları da daha sonra açtınız, çekirdek aileye bağımlı olan çocuklardan bahsettiniz. Özellikle başbakanın son açıklamaları ve Akp içinden kimi insanların açıklamaları, kızlı erkekli meselesi, neredeyse 1+1 evlerden vazgeçilmesi ve bu tür projelerin desteklenmemesi, bir de yalnız kadınların özellikle çocuklarıyla başbaşa kalmaları, işyerlerinde ki kreşlerin olmaması, belediyelerin kreş inşa etmemesi, ben de tersinden bunu sormak istiyorum, bu dezavantajlı gruplara, bekarlara, yalnız yaşayan insanlara, tek ebeveynli olan çocuklara; bunlar için ne gibi projeler yapacaksınız? Özellikle kadın aday denildiğinde benim için en önemli kriterlerden biri bu. Yalnız kadınlar ve çocuklar için ne yapılacak?

EDİBE SÖZEN: Ben aday adaylı-

ğı sürecinde 18 mahalleyi bir şekilde gezdim, ama ben bir kanaat önderliğinde gezdim. Şimdi burada bize en çok şikayet edilen hususlardan biri şu; özellikle çalışan kadınların çocukları bırakacak yerlerinin olmaması, kreş imkanlarının Maltepe'de inanılmaz derecede kısıtlı olması. Ücretsiz kreş talebinde bulunuyor insanlar bize ve belli bir saatten sonra çocuklarını sokağa çıkaramamaktan şikayetçi insanlar. Hatta genç çocukları varsa onları da belli spor alanlarına göndermemekten şikayetçiler. Bu tabi daha çok E-5'in üzerinde kısımlarda geçerli olan bir husus. Özellikle bu üst kısımda oturan çalışan anneler ve çocuklar için acil bir eylem planına ihtiyacımız var. Yalnız yaşayanların bir skalası var mıdır bilemiyorum ama yalnız yaşayan kadınlar zaten bireysel hayat alanlarını tercih ediyorlar yani daha sitevari bir yaşam içerisinde yaşamayı tercih ediyorlar.

Cemaate yönelim azaldı

Ataşehir Ak Parti İlçe Başkanı Mustafa Naim Yağcı, genç bir siyasetçi. Ve hukukçu. Rizeli. Rizeliler'in Ak Parti içindeki gücü ve etkisi malum. Ancak Yağcı, tam bir Rizeli siyasetçi değil. İmam Hatip'ten sonra hukuk okumuş, avukat çıkmış. İnşaatçı değil yani.

Bu genç Ak Partili siyasetçi ile Ataşehir'i, seçimleri ve Ak Parti ile cemaatin kavgasını konuştum:

Öncelikle bu yoğunlukta bizi kabul ettiğiniz için teşekkür ederim.

Burası halkın yeri, burası sizlerin yeri asıl biz teşekkür ederiz buraya geldiğiniz için.

Naim Yağcı'nın siyasi hedefi nedir ?

Benim şahsi siyasi bir hedefim yok, siyasetten muradım, toplum bize bir yatırım yaptı, bize burslarıyla , erzağıyla ,giysisiyle yardım etti, bunu karşılığını siyaset yoluyla onlara hizmet etmek istiyorum. Ben bugün bu makam bize nasip olduysa da şu anda bu borcu ödemek için siyaset yapıyorum.

Ataşehir'de mi oturuyorsunuz ?

Ataşehir'de oturuyorum, Kayışdağ'nda .

Rizeli olduğunuzu söylediniz. Peki Rizeliler'in Başbakan ile ilişkisi nedir ? Farklı mıdır yani ?

Elbette Rizeliler Sayın Başbakanımızı bağırllarına bastılar, öncesinde 1994 yılında da ciddi manada desteği vardı. Ancak başbakanımızın parlamaya başladığı dönemlere malumunuz üzere bir Mesut Yılmaz gerçeği vardı. O da Rizeliydi ve açıkcası memleketine çok faydası olmamasına rağmen, bir milliyetçilik duygusuyla diyebileceğim bir sempati vardı. Çok bağırllarına basmışlardı. Onun etkisiyle tabii , Sayın Başbakanımıza olan sempatisi ve tam manasıyla bağlılığı epey bir zaman aldı ve son 5 yılda bütüncül olarak destekler hale geldiler. ,

Karadeniz halkının, birbirlerine aşırı bağlılık ve birbirlerini destekleyici özellikleri çok var. Keşke bizim Kürtler'de de öyle olsa. Bir hukuçu olarak yargının şu an içinde bulunduğu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz ?

Bu yargıyla bağlantılı bişey değildir,maalesef bizim toplumsal kültürel ve ekonomik gelişmemiz , Osmanlının son dönemlerinde başlıyor ve cumhuriyetin ilk dönemlerine kadar, Mustafa Kemal Atatürk döneminde reform-

larla, devrimler'le farklı bir Türkiye algılaması, Anadolu algılaması ortaya çıkmış. Ancak sonrasında geline nokta, bugünün şekliyle, maalesef o günün devrimleri olarak kalmış. Sonraki zihniyet CHP zihniyeti , onu da tıkamış ve bir adım öteye götürme gayreti içinde bulunmamış ve sınıflara ayırmışlar. Sonradan gelen partilerle bir nebze ilerlemiş ama toplumda çatışmaları hep dinamik tutmuşlar. Böylece eğitimi ciddi manada zedelemişler. Bugün yargının durumu da , sosyal yaşamın durumu da eğitimin rayına oturmamasıdır. Gençlerimiz üniversitede okurken,hepsi bir ideal peşinde okur, adaletsizlik için değil.

Yok mu hakimlerin içinde de ulusalcı bir hizip ?

Elbette kendi iç dünyalarında vardır ama hiçbiri 'şu grubu ezeyim' diye 'yarın yargıç olayım, bunların hesabını düreyim' diye hakimliğe özenen yoktur. Varsa da kalbinde ruhunda bir kirlilik taşıyordur. Bugün AKP iktidarı döneminde her alanda reform yapıldı. Ancak dediğim gibi temelde eğitim bir türlü rayına oturtulamadığı için yargı da maalesef rayına oturabilmiş değildir.

Hukuk ve siyaset ilişkilerini nasıl

değerlendiriyorsunuz ?

Hukuk en kısa tanımıyla hayatın her alanıdır, şu an sizinle olan sohbetimiz bile hukuktur. Hukukla siyaset de bağımsız değildir , içiçedir. Netice itibariyle siyaset üretenler hukukun çerçevesinde yapıyorlar bunu. Siyasetçiler şunu söylüyor, ' beni iktidara getirirseniz; şöyle nesil yetiştireceğim, şu projeleri yapacağım,suyun altından tünel geçireceğim,başörtüsü serbest olacak, diğeri içki her yerde serbest olacak v.s. Herkes bir şey söylüyor ve bununla toplumdan karşılık buluyor ve oy bekliyor, oy aldığı kesime de 5 yıl sonra hesap verecek, o söylemleri doğrultusunda bunları yapacak, bunlar kanundur, bunu uygulayacak olan da hukukçudur. Ancak düzenlemele-ri yanlı olarak yaparsa bu bir sorundur,düzenleme ne şekilde yapılırsa yapılsın, düzenlemeyi yapacak olan hakimler savcılar farklı yorumlarsa farklı bir düğümü ortaya çıkarırlar ve yıllarca yaşadığımız yeniden önümüze geliyor.

AKP'nin Ataşehir'den beklentisi nedir ?

Ataşehir 2008'de ilçe oldu, ekonomik anlamda alt-üst tabaka hali vardı. Bu mahalleler hep hizmet alma arzu-

suyla ilçe olmayı beklediler 2008 de debu beklentilerine cevap buldular. 2009'da seçimlerle beraber , belki de bizim de hatalarımızla, yani buna aday diyebiliriz, meclis grubunun yanlış belirlenmesi , aşırı özgüven, topluma o samimiyetin aktarılamaması gibi bir çok neden mevcut. Böyle bi durumda

olduğu için mi bu imkanlar verilmiyor?’

Benim de aklıma ilk soru geldi. Battal İlgezdi ile yaptığım röportajda; “İstanbul büyükşehir belediyesi bizim elimizi ayağımızı bağlıyor” dedi. Bunun için ne söyleyeceksiniz ?

başka yerlere taşınmak zorunda kalmayacak ve yaşam kalitesi artacak ve değer kazanacak, bizim hedefimiz bu. Ataşehir’in temizlik hizmetlerini güzel yapıyor, ancak buranın nüfusu 400 bin , 1 yıllık temizlik hizmeti karşılığında ödemiş olduğu para 42 milyon TL . Ümraniye’nin nüfusu 700 bin’e yakın

da CHP iddialı olmamasına rağmen , bu ilçede iktidar oldu. Ama maalesef 5 yılda Ataşehir’in hiçbir sorunu çözülemedi. Bu benim vicdanımı sızlatıyor.

Ne gibi sorunları çözememişler mesela ?

Hiçbir sorunu çözememişler, İçerenköy mahallemiz bir yeşil alan, belki bunun büyükşehir ayağı var. Ama yeşil alan problemi, milletimizin, vatan-daşımızın binalarının olduğu alanlar yeşil alan olarak 1993 yılında 175 dönümlük büyükşehir belediyesi tarafından planlandı. Yani Kadıköy’ün yeşil alan stoğunu , İçerenköy’e koymuşlar, üzerlerinde binalar olduğu halde. Vatan-daş mağdur edilmiş hep, o günden bugüne el atılmamış. Yeni Çamlıca mahallelerinde mülkiyet sorunu , yapısal sorun var. Barbaros mahallesi , Yenisahra mahallesi, buralarda imar sorunu var.Yani bakıldığında tamamen bir sorunlar yumağının oluşturduğu bir ilçe. Bakıldığında 5 yılda hiç kimse bu sorunlara el atmamıştır.

Acaba yeni ilçe olduğu için mi ?

Yeni ama Sancaktepe de yeni ilçe oldu , 3 tane olimpiik yüzme havuzu yapıldı, şehir stadı yapıldı. 12 tane okulun yenilenmesi yapıldı. Tabii ki sadece kendi imkanlarıyla değil, Büyükşehir’in ve merkezi hükümetin imkanlarını da çekti oraya. Akla ilk şu soru geliyor: ‘ Acaba Ataşehir CHP’nin

Bu açık ve net iftira ve yalandır. 2009 yılında oy isterken Yeni Çamlıca mahalleleri de sahte örnek tapular dağıtmışlar, “bunu alın seçimin ertesi günü gelin aslını vereceğim “ demişti. Millet gittiğinde “ben vereceğim ama büyükşehir belediyesi vermiyor”. Sen “büyükşehir belediyesi verdirecek” demedin ki, “ben vereceğim” dedin.

Peki sizin adayınız geldiğinde neler yapacak ?

Çok büyük projelerimiz var, benim milyon dolarlık dairelerim yok, halkla içiçe oturuyorum, orada esnafız. Spor salonu yok, otopark yok, yeşil alan yok, kültür merkezi yok, bizim amacımız bunları halka kazandırmak, gümrük arazisini değerlendirmek istiyoruz, Sayın Başbakanımızla görüşmelere başladık, bu arazi topluma mal olan bir alan olsun diye. 5 yıl burada belediyecilik yapmışsın ama yaşam kalitesini artıracak hiçbirşey yapmamışsın. Sen mücadeleni vereceksin, halk nasıl refaha ulaşır bilmen lazım, okulsu okul , parksa park.

Yani kazandığınız takdirde Ataşehir’i kültür ve spor merkezi mi yapacaksınız ?

Ataşehir’de kültür merkezleri, gençlik merkezleri yapacağız,en büyük sorun olan ulaşım çözüm bulup buraya nefes aldıracağız. Dünyanın gözü burada olacak, buradaki kardeşlerimiz

, 1 yıllık temizlik hizmetine ödediği para 24 milyon hesabını siz yapın. Ataşehir’in kaynakları 5 yılda heba edildi.

Peki AKP ve cemaat tartışmaları için neler söyleyeceksiniz ?

Bu bizi ziyadesiyle üzüyor, belki hayata aynı pencereden baktığımız bir oluşumla karşı karşıya getirilme durumu var, ama burada samimi duygulu vatandaşlarımıza hiçbir söyleyeceğimiz yok, ancak cemaat psikoloji , ideolojisiyle, cemaatin tehdit altında olduğu hissine kapılarak öyle bir karşıt duruş sergilenmiştir , bunun affedilir tarafı yoktur .

Ne gibi bir tehdit bu ?

Cemaati yok etme tehdidi değil ama genel olarak bir toplumsal rahatlama, sonuç itibariyle cemaat bir islami gruba gençleri kanallı eden bir yapı. Toplumun bu ihtiyacını devlet kendi eliyle vermeye başladığında cemaatlara yönelim azalacaktır.

Düne kadar siz de destekliyordunuz . Bugün neden ayrıştınız ?

Ayrılma demiyorum bakın , cemaat psikolojisidir diyorum ayrıştıran nokta. Çünkü cemaat eğer kendini dinle eşit mesafede görmez ve dinin tek temsilcisi kendisi görürse elbette sıkıntı çıkar, ayrışma da burdan olur.

Doğu bölgelerinde cemaatin katkısı oldu mu ?

Cemaat açısından demiyorum AKP iktidarı olarak , toplumun beklentilerinin tamamının beklentilerine cevap verme gayreti olmuştur. Güneydoğu meselesinde çözüme yakın bir yol alınmıştır, bana göre yola sokmuştur, çözülmüştür diyorum. Ötekileştirilmiyorsun artık, çatışmalar durmuştur, herkesin özgürlük alanı açılmıştır. Cemaat diyor ki bu gençliği ben bataklıktan, uyuşturucudan, ahlaki manada bataklıktan çekmek için yurtlar kurmuştur, dersaneler kurmuştur, şimdide devlet bunu okullarda öğretmek istiyor. Okulda sen yasak etmiştin, dini, Kuran’ı. Toplum da bu ihtiyaçlarını cemaat okullarına giderek karşılıyordu. Şimdi ise bütün devlet okullarına Kuran derslerini, Arapça derslerini, peygamberimizin hayatını yerleştirdi. Bunlar okullarda karşılanınca cemaate yönelim azaldı, bu cemaatin geleceğini tehdit altına aldı, ben böyle görüyorum.

Yerel siyasetin ilkeleri ne olmalıdır sizce ? Bir hukukçu olarak ne düşünüyorsunuz ?

Sonuç itibariyle biz yerele hizmet ediyoruz , söylemlerimizde hep bulunduğumuz beldenin sorunlarını dile getirme ve çözüm bulma üzerine olmalı ki biz de bunu öngörüyoruz. Ancak Ataşehir’deyiz ve diğer siyaset üreten kişilerle yüzyüze bakıyoruz, burada Ataşehir’i daha ileriye taşımak adına birlikte mücadele vermeliyiz, düşüncelerimizin, projelerimizin Ataşehir’e dair yarışması lazım. Ancak üzülererek şunu söyleyeceğim, biz pankartlarımızı asıyoruz aynı gece kesiliyor, hem de belediye tarafından . Ancak MHP ve Saadet Partisi’nin pankartları duruyor, bizimkiler anında toplanıyor. Bunları kaldırıp sonra da siyaset olarak algılıyorsun. Esenyurt’da yaşanan olayların aynısı yaşansa sen bunların vebalini nasıl alacaksın, kan akmasına benim gönlüm razı gelmez, ben böyle bişeyin içerisine gençliği sokamam.

Yeni görevinizde size başarılar diliyorum. İnşallah herşey istediğiniz gibi olur.

İnşallah. 30 Mart Ataşehir’lilerin kader seçimidir diyorum, AKP ile beraber Ataşehir’n kaderi değişecektir. Biz işimizi aşkla yapıyoruz , çalışmayı hizmet etmeyi seviyoruz. Milletimizin derdi bizim derdimiz. Biz siyaseti bıraksak da Ataşehir’i bırakıp gidecek değiliz.

Teşekkür ederim ve başarılar dilerim .

Ben teşekkür ederim.

Türkiye'yi 21. Yüzyılda CHP taşıır

Karamürsel'de vatandaşlarla buluşan CHP İzmir Milletvekili gazeteci yazar Mustafa Balbay, gördüğü ilgiden son derece memnun olduğunu belirterek, "Türkiye'yi 21. Yüzyılda sadece CHP taşıyabilir" dedi.

CHP İzmir Milletvekili Gazeteci Yazar Mustafa Balbay, CHP Büyükşehir Belediye Başkan Adayı Tahsin Tarhan, CHP Karamürsel Belediye Başkan Adayı Mustafa Asım Uğurlu, CHP Karamürsel İlçe Başkanı Şinasi Yazar, CHP Karamürsel İlçe Örgütü'nün düzenlediği kahvaltılı organizasyonda Karamürsel de bulunan tüm okulların okul aile birliği başkan ve yönetimleri, sivil toplum kuruluşları ve partililerle bir araya geldi.

HEP KANDIRILDIK

Sabahın erken saatlerinde Karamürsel'e geldiğini ve sahilde yürüyüş yaptığını belirten CHP Kocaeli Büyükşehir Belediye Başkan adayı Tahsin Tarhan "Güzel turizm ilçemiz olan Karamürsel'de eğer önlem almazsak bu martılar ve bu sahil yok olacak. Çocuklarımızın geleceği kararacak "dedi. Herkese sorumluluk düşüyor diyen Tarhan, bu kenti yeşil bir Kocaeli olarak çocuklarımıza emanet etmeliyiz. Hep aldatılıp kandırıldık. Kocaeli'ne hiç yatırım yapılmıyor" diye konuştu.

AKP'Yİ SANDIĞA GÖMELİM

Bugünkü seçimin sadece bir yerel seçim olmadığını söyleyen Tarhan, "Bu ülke ve bu Cumhuriyet kolay kurulmadı. Bu artık bir milli mücadeledir. Bu yüzden 30 Mart'a kadar sokaklara çıkıp haykırmalı artık yeter demeliyiz.

Bu düzene dur demenin zamanı geldi. Hepimize bu anlamda büyük görev ve sorumluluk düşmektedir. Herkes kendisi adaymış gibi çalışmaları ve AKP'yi sandığa gömmeliyiz" dedi

BALBAY'DA KATILDI

Ergenekon davası kapsamında 4 yıl 277 gün tutuklu kaldıktan sonra 9 Aralık'ta tahliye olan CHP İzmir Milletvekili gazeteci yazar Mustafa Balbay, CHP Karamürsel Örgütü'nün düzenlediği kahvaltılı organizasyona katıldı. Salona alkışlar arasında giren Balbay, konuşmasına "Merhaba Karamürsel, merhaba özgürlük" diye başladı. Bugün özgürlüğümün 58. Günü ve bu mikrofonu elime 98. kez alıyorum diyen Balbay, "Milletvekilliğini sizlerle sizlerin arasında yapacağım. Kaldır parmak indir parmak maksat ihale

koparmak olmayacak. Halkın telefonlarını değil, sözünü dinleyeceğiz " diye konuştu.

HERKESİN PARTİSİ OLACAĞIZ

Bu günkü AKP iktidarının bu ülkenin tarihini, İslam tarihini kaldıramamış ve bunların altında kalmıştır diyerek sözlerine devam eden Balbay, "Bu toplumu barış içerisinde yaşatacak bir iktidar lazım. O iktidarın adı da halk iktidarındır. Biz acıyı bal eğleriz ama artık iktidar eğleyeceğiz. 10 yıl sonra bu iktidar partisinin olup olmayacağı belli değil ama CHP olacaktır. Toplumun bütün kesimiyle barış içinde olarak Türkiye'yi 21. Yüzyıla biz taşıyacağız. Sosyal demokrat bir merkez olarak herkesin partisi olacağız " diye konuştu.

Çapan: Tabutumu Kaldıracaksınız

30 Mart Yerel Seçimlerine çok kısa bir süre kala, hapis cezası Yargıtay tarafından onanan CHP Esenyurt Belediye Başkan Adayı Gürbüz Çapan'a destek vermek için Esenyurt Cumhuriyet Meydanı'nda "Çapan Gönüllüleri" tarafından "Gurbüz Çapan Halktır, Durduramazsınız" mitingi düzenlendi.

CHP Milletvekilleri Süleyman Çelebi, Kadir Gökmen Ögüt, CHP'li Belediye Başkanları ve Başkan Adaylarının yanı sıra 100'ün üzerinde sivil toplum kuruluşu ve derneğin de destek verdiği mitinge 10 binlerce kişi katıldı. Esen-

yurt'ta 1989'da iş başına geldiklerinde yolun, suyun, kanalın, elektriğin olmadığını dile getiren Çapan; "Bir yoksul Esenyurtlular vardı, bir de ben vardım. Neyi nasıl yaptığımı onlara sorun. Bakkallar, fırıncılar denetim görevlilerimizdi. Bir tek taşınızı çaldırmadım. 157 personelle Esenyurt'u kurdum, şimdi 3 bin kişi çalışıyor Esenyurt Belediyesi'nde. Yapılacak iş de kalmadı; toplayıp yiyorlar sadece" dedi.

"YAPTIKLARI HER ŞEYİN HESABINI SORACAĞIM"

Gurbüz Çapan konuşmasının devamında şunları dile getirdi; "Bunlar faşizmden daha karadırlar. Uyduruk

bir okul yaptılar "Esenyurt Üniversitesi" diye. Tabelasına bakın, kapkaradır. İçleri gibi, kapkara... Sahtekârlar, özel üniversiteyi devlet üniversitesi kurmuş gibi satmaya çalışıyorlar. Buradan söylüyorum; yaptıkları her şeyin hesabını soracağım.

"ALLAH'IN MAHKEMESİNE TAŞIYACAĞIM ONLARI"

Bacasız kent yaptık. Birleşmiş Milletler Konut Forumu olan Habitat'tan ödül kazandı Esenkent. Yoksul ülkelerde konut sorununa çözüm olarak Hindistan'a önerildi ve Hindistan da Esenkent uygulaması yaptı. O da yetmedi, Recep Tayyip Erdoğan Belediye

Başkanı olunca Esenkent'ten esinlenerek Başakşehir'i kurdu. Azgın sermayenin iştahı Esenyurt için yeni kabarıyor. Esenyurt'un değerini yükselttik, geldi kuleler diktiler. Kule dikmesinler demiyoruz ama başkasının hakkını da yemeyecekler. Kimse 20 emsal inşaat yapamaz, kimse 20 kat fazla yapamaz. Hiç kimse İstanbul'un silüetini bozamaz. Başbakanımız Zeytinburnu'ndaki kuleleri görmediğini söylüyor, eyvallah... Peki, Necmi de buradaki kuleleri görmedi mi? Soğan zarından ayakkabı köselesi çıkarmaktadır arkadaş, 20 kat kaçığı nasıl göremez? Allah'ın mahkemesine gideceğiz, Allah'a inanıyorlarsa oraya taşıyacağım kendilerini."

"TABUTUMU KOYACAĞIM"

Birinci göreviniz bu pis suratlıları, kara kalplileri buradan kovmaktır. Ne olursa olsun... Çıkıyor sahte kabadayı kefenle yola çıktığını söylüyor. Niye mahkemelerle, hakimle, savcıyla oynuyorsun? Niye her gün polis tayini yapıyorsun? Hadi ölümü ve kefeni göze almıştın? Ben tabutumu koyuyorum. Tabutumu koyacağım, kaldıracaksınız. Bunu Türkiye, İstanbul, Esenyurt görecektir."

Başkanlar Ataşehir'i Coşturdu

Cumhuriyet Halk Partisi İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Adayı Mnutafa Sarıgül ve Ataşehir Belediye Başkanı Battal İlgezdi Ataşehir Deniz Gezi Parkı'nda yurttaşlaraprojelerini anlattılar. Bir miting şeklinde geçen halk toplantısında önce İlgezdi halkı selamladı. Ardından sahneye çıkan Mustafa Sarıgül sık sık tezahüratlarla kesilen konuşmasında 30 Mart seçimlerinden zaferle çıkacaklarını söyledi. Konuşmasının sonunda Mustafa Sarıgül ve Battal İlgezdi elele sahnenin önüne geldiler ve uzun uzun alkışlandılar.

Ayvalıtaş için Protesto

Gezi direnişi sırasında katledilen Mehmet Ayvalıtaş'ın öldürülmesi davasının duruşması Kartaldaki İstanbul Anadolu Adliyesinde yapıldı. Duruşma öncesinde adliye önünü dolduran çok sayıda yurttaş duruşma boyunca bayrak, flama ve pankartları ile Ayvalıtaş'ın ölümüne sebep olanları protesto etti. Protestolar sırasında polis birkaç kez göstericilere müdahale etti. Duruşmanın ardından Ayvalıtaş ailesinin avukatları bir basın açıklaması yaptı. Davanın görüşülmesine 21 Mayıs 2014'te devam edilecek.

Aybike Ziam'ın Dilinden Murteza'nın Kalbine

MUSTAFA İŞİTMEZ

Ziam?

Gördün mü bizi?

Ziam'ın gözünden Murteza, Murteza'nın silüetinde Nadide;

“Geçen bizim Murteza nasıl da bileklerini doğradı! Bizim oralarda bir yakıştırma vardır, yani şayet sabah kalktığın saçlarla insan içine çıkarsan ve tahtaya anlaşılmaz şeyler yazıp kafa karıştırıcı iki kelimeden edersen ve genç ve güzel olması şart bir hatun sana abayı yakarsa ve gerçekten gizemli bazı halisü-halusi-halüsinasyonlar görürsen bil ki kafan çok güzeldir, bununla yetinmeyen kafan, aynı zamanda zehir gibidir, ona olsa olsa imrenilir.

Bizim Murteza işte gidip deniz kıyısında uzakları seyredirdi; saçlarını asla taramaz, yarım gün yıkanmaz, sigaranın dumanını herkesten daha derine çekirdi.

Geçen bizim Murteza, bu proseslerden bir bir geçtiğini, alkol esansı tütüren biçimli ağzı ile hatırlattığında hepimize; prototipleştirmeye yatkın güzel ve normal kafalarımızda onu dahi diye yaftalayıp aramızda bir güzel göğe yükselttik. E adamın her bok-u hasılası “kurgu” üzerine. Öyle harala gürele yaptığı bir şey yok ki. Her şey zeka ürünü. İlk haplarla ruhunu boşaltmaya çalışmasıyla, ikincisi jilet-bilek denklemiyle kendi ağzına sıçışına kadar. Üçüncüsü atıyla denize atlamaya kalktı ama maçası yemedi. Yeni kaybetmişti etrafından birilerini, dağılışını görmüştü mağlubiyet sevmez Sazirikoydamların. Maçası yememişti bir acı daha çektirmeye. Tamam yani anladık, ukela mısın lan sen? dedik. Ama biz de haklıydık yani çoğunluğun ve kamuoyunun vicdanı pek tabii ki yanılmış olamazdı, çocuk doğuştan artıydı. O yüzden biz de Murteza'ya durumu sert bir üslupla anlattık: “Dostum, buralarda dahileri sevmeyiz.”

İyi mi? Hayır yani, yüzüne bakmağa doyamazsın, öyle de güzel bi oğlan.

Demek ki, diye derin derin düşündük. Düşünün yani 10 dakika kadar düşündük. Dedik ki, kim bilir nedir derdi garibin, artık zevcesinin sevgisi mi yetmedi, yoksa yatakları mı ayırdılar, artık 25 yaş bunalımı mı, artık nedir yani, hep bunlar jakobenlerin suçu da olabilir, çocuğa çok yüklediler, belki de kendi jakobenliği diye de düşünmeden edemedik. Neyse

ki bu derin ızdırabımız reklam arası süresince devam etmiştir. Sonra neticede kaçırmamamız gereken bazı sahnelerde bu acımağlı haletiruhiyemiz bir son bulmuştur.

Neyse biz de peşinden hastaneye çulandık. Böyle sekiz on adamız. Teker teker girdik o hastane odasına, suratının ortasına babacan tokatlar aşgedip, bırak bu mazlum dahi tutunamayan ayaklarını, biz yutsak, medya yutmaz, kamuoyu vicdanı yutmaz, oğlum bak, zaten sevmiyor-du, tekme vuracaktı dedik.

Neticede ağbi tavsiyesi.

Sonra evlere dağıldık.”

Ah Ziam Efendi!

Hanların bekleme salonlarında havada asılı gibi duran kutuların camlarında oynadık. Sen, hiç bilmediğin bir memleketin özlemi içini tırmalarken, muhteşem ve tedavisi imkansız bir telaşla, camekan kıyılarından yürümüşsündür. Yürürsün sen. Yürürken bizi de durur sanırsın, bir

parça haklı olmakla beraber, bir parça yanılırsın.

Sonuç olarak Ziam, geçen yaz biz, hayat dedikleri oyunu en sahici yanıyla oynadık. Görmemişsen bile bu görmen gereken bir şeydi Ziam'ım (ya da başkalarının Ziam'ı). (Ya da tüm Ziamlar birden). Görmeliydin ya da görmeliydiniz.

Muhtuydu ilkten ben, kimse daha bilmezken, gül dalının altına bırakmış, birkaç günü biriktirip o bıraktığım kağıdın üzerinde tozatarak onları, binyıllardır iki parça karayı, bir beyni orta yerinden sağ ve sol loblara keser gibi bölen, ayıran o korkunç dereye, o manyakça revaçta suya

ve onu bölersen bam! Bölüşümler bölüşülmekte, ölüşümlere gülüşülmekteydi. En sonunda bam bam!

Bunun esnası, tıpkı her devir gibi, kendini böyle devam ettirdi. Ama kuşkusuz ki değişir bir gün demiştin. Hiç olmadı, biraz uf olur demiştin. Devirdaim, devrialem, kısadevre ve yanması balataların, işte o vakit başladı. Değişir diye muştum vardı Ziam, nitekim devir değişti.

Gördün mü Aybike ben de oradaydım, senin sırtını gördüğümde ve yüzünü bir defa daha görme bahtını sonuza dek yitirdiğimden beri çok uzun an geçmişti, o ana rağmen oradaydım, sen yoktun, yerle yeksandım, sonra dimdik ayaktaydım ve kalkarak, bir daha kalkarak, bir daha kalkarak onurumu yerden alıp bir kaldırım taşı gibi kaldırıp fırlatarak bir muştuydum. Kağıt üzerinde bir hayaldim, vücuda geldim.

Fakat tercihine saygı duyuyorum. Ömrünün iki ayını benle geçirişine, sonra dev bir yelkovanla kovalanır gibi kalkıp gidişine, utanmadan sırtışına, sırtışını utanmadan saklayışına, utkulu tavrını takınışına ve insanlığın berdevam ama saçmasapan o belirlenimci nazarında da hakikaten o utkuyu kazanmış sayılışına hayranım ve saygı duyuyorum. Ve bundan biraz daha fazlası.

Ziam, ama gördün mü kurşunların sekip sekip hızla sönüşünü? Gördün mü yılmadan biz oluşumuzu? İkiye bölüne bölüne küçülüp, sonra küçülmek bu değil deyişimizi? Sana bile başkaldırmamızı, ama sonra yeniden sevdalanışımızı? Boğazımızın lime lime yırtılışını, o anonim destanı gördün mü Ziam? Kara ve dünyasına deli deli bakan gözlerinin çukurunu toprak doldurmadıysa veyahut aynı iki eşek gözün herhangi bir alıcı kuşun kurasığında yitmediyse gördün mü?

Kırk altının ardı sıra nasıl geliyorsa kırk yedi, sonra kırk sekiz gelir Aybike.

Ömürler tutsaklıktan silkinışlere sahne oluyordu, sen aklımın köşecğinde hiç azalmıyordun ve ben de boş durmuyordum, seni kendimde, kendimi sende tanıyor, öğreniyor, temize çekiyor, ezber ediyordum. Zaten benim ezberim, senin somutluğun ölçüsünde, literatüre karışır gider efsaneleşir gider, söylenedurur gider, yalan olur yanılır gider.

Taşkışla Cad. Maçka Demokrasi Parkı Yanı No:19
Maçka/İstanbul
R: +90(212) 219 30-31
www.capamarka.com.tr info@capamarka.com.tr

Komplocular ve çaresizlikleri

İSHAK KARAKAŞ

Bir haftadır İşçi Partisi adlı ve siyaset bilimcilerin ve sosyologların çizgisini, ideolojisini ve eylemlerinin neye ve kime hizmet ettiğini ilk bakışta saptamakta zorlanacağı ama yakından bakıldığında bunun kontrgerilladan başka bir şey olmadığını kolaylıkla anlaşılacak bir grup aynı kaynaktan elde ettiği montajlı ve eklemeli kasetlerle Abdullah Öcalan'a karşı bir kampanya yürütüyor. Bukampanyanın başındayine JİTEM'in sözleşmeli personeli Doğu Perinçek ve kurucusu infazcı Atilla Uğur adlı kişiler kontrgerillanın taşeronları olarak var. Bu kişiler, geniş kesimlerin birkaç yıldır gündemine giren ama Sayın Öcalan'ın uluslararası bir komployla esir alındığından beri senelerdir ifade ettiği barış sürecini hedef aldıklarını açıkça ve utanmaksızın itiraf etmektedirler. Bugüne kadar emperyalistlerin ve onlara bağlı birçok derin gücün planlarını bu süreçle boşa çıkaran Sayın Öcalan'ı 'ABD ile ilişkilendirmek' ve 'enstrüman' olarak nitelendirmek sadece bir siyasi öndere değil, onun şahsında barış ve adalet arayışındaki bütün halklara hakaret niteliğindedir. Ama İşçi Partisi ve onun geldiği Aydınlık geleneği kurulduğundan beri Türkiye'de sosyalistlere ve demokrasi güçlerine karşı provokasyonları ve ihbarları ile tanınır. Bu yüzden bugün de şaşılacak bir şey yok yaptıklarında. Ama bu kasetler ve hileleriyle Kürt halkı ve onun müteffiklerini etkileyebileceklerini sanıyorlarsa aldaniyorlar. Kürt halkı bu saldırıları boşa çıkaralı epey oldu. HDP Eşbaşkanı Ertuğrul Kürkçü'nün dediği gibi şimdi de Kürt halkının müteffikleri bu çabaların umarsızlığını ortaya koyacaktır. Zaten bu saldırılar bir yandanda Halkların Demokratik Partisi'ndeki buluşmayı hedef almaktadır. Bırakınız 16 senedir tecritte olan bir insanın barış mücadelesine hakaret etmekteki ahlaksızlığı ve Kürt halkı ile Önder'inin arasına girebileceklerini sanmalarındaki siyasi aymazlığı, bir yıldan fazla bir zamandır gençlerin ölmemesini sağlamış bir süreçten rahatsız olmaları bile bu komplocuların kişiliklerini sergilemektedir. Sayın Abdullah Öcalan bugün mücadelesi ve direnişi hayranlıkla izlenen ve siyasi çizgisi milyonlarca insan tarafından izlenen bir siyasi kişiliktir. Salonlarda devrim nutukları atan ve emperyalistlerin arka odalarında iş tutanların onu ve halklar ile kurduğu ilişkiyi kıskanmalarının da bu komplolarda payı olmalı. Bu hafta halkımızın gündeminde Sayın Öcalan'a yönelik uluslararası komplo nun yıldönümü var ve halklar Abdullah Öcalan için özgürlük kampanyası başlatıyor. Bu kampanyada ve uluslararası komplo yu protestolarında Kürt halkı ve müteffikleri barış sürecine sahip çıkarak savaş lobilerine ve onların taşeronlarına da gereken cevabı verecektir. Şimdi halk önderine ve barış sürecine sahip çıkma zamanıdır.

İshak Karakaş

İlhan Cihaner

Sayın vekilim, bu kadar yoğun gündeminizde bizi kırmayıp röportaj verdiğiniz için teşekkür ederiz. Cemaat sizin de hayatınızı çok etkiledi, bu konuda neler söylemek istersiniz ?

Tabii biz bunu yıllardan beri dile getirmeye çalışıyoruz. Türkiye’de kamuda, yargıda , özellikle güvenlik bürokrasisinde kadrolaşma iddiaları ve bununla bağlantılı olarak, işte sınavlara hile katılmasından tutun, belli davaların manipüle edilmesine kadar bu iddialar yıllardan beri söyleniyordu ve bunların gerçekleştiğine dair çok güçlü emareler vardı ama bi türlü bunlar soruşturulmadı. Hatta soruşturmak isteyenlerin başına tüm toplumun bil-

diği şeyler geldi. Ahmet Şık’ın ifade ettiği gibi, dokunan yandı, hayatı ona zindan ettiler. Ama gelinen noktada toplumun bu konudaki kafası karışık kesimlerinde bile artık bir netleşme var. Türkiye’nin bu iddiayla, bu belirsizlikle, bu sorunla daha fazla devam etmesi mümkün değil, bir an önce bu sorunun çözülmesi gerekiyor. Eğer sorun çözülmezse bu dağılma süreci, fetret süreci toplumu çok daha dibe doğru çekecek. Onun için herkesin bu konuda cesur davranarak, bu konunun çözülmesi için katkı sunması gerekir.

Siz Işık Evleri’ni de soruşturdunuz . Anladığım kadarıyla o zamanlar sistemle ters düştünüz. Niye bu kadar

tepki aldınız ?

Çünkü o zamanlar AKP ile cemaat arasındaki koalisyon çok güçlü bir şekilde devam ediyordu. Yani şimdi ‘kandırıldık’, ‘ne istediler de vermedik’ , ‘emniyeti onlara bağladık’ aynı zamanda bu bir itirafa işaret ediyor ama AKP bundan ellerini yıkayarak çıkamaz. O dönem yapılan bütün hukuksuzluklar çok açık bir şekilde ortada olduğu halde, bu hukuksuzluklara destek verdiler. Dolayısıyla o dönemde yaptığım soruşturmalarda, hukuk dışına çıkılmadığı halde hukuk çerçevesi çok sağlam olduğu halde ve her Cumhuriyet savcısının yapması gereken bir soruşturma olduğu halde, sanki ben

yanlış yapmışım gibi benim üzerime gelindi, hem hükümet tarafından hem de malum yapının yargıdaki, medyadaki uzantıları tarafından. Oysa bizim hukukumuzda göre ; herhangi bir suç izlenimi, suç şüphesi ortaya çıktığında Cumhuriyet savcıları bunu soruşturmak zorundadır, benim de yaptığım oydu.

Ama o dönemde yalnız kaldınız, değil mi ?

Evet, o dönem belki de toplumun bir kesimi, özellikle yargı bunu çok iyi anlayamadı, çok iyi göremedi ve sağlıklı reflexler geliştirebilmiş olsaydık belki de bu kadar sıkıntıyı toplum yaşamadan bu sorun çözülebilirdi. Yani

Gezi’de geniş bir kesim politize oldu

CHP Denizli Milletvekili İlhan Cihaner sokağa yakın tarzı ve çözüm odaklı önerileri ile 2011’den beri sürdürdüğü milletvekilliği kadar, belki bundan daha da fazla hukukçuluğu ile de tanınan bir isim.

1994 yılında cumhuriyet savcılığı görevine başlayan Cihaner, 1999 yılında Şırnak’ın İdil İlçesi’nde görev yaparken, 1989 yılında öldürülen üç köylünün dosyasını açarak, JİTEM’in önemli isimleri olan Albay Arif Doğan, 1993 yılında öldürülen Cem Ersever, Yüzbaşı Sinan Yaşar, itirafçı İbrahim Babat’ın da aralarında bulunduğu kişiler hakkında iddianame hazırladı.

Erzincan Cumhuriyet başsavcısı olarak görev yaparken 2007 yılında İsmail Ağa cemaatiyle ilgili olarak başlattığı soruşturma ise tutuklanmasına kadar varan bir dizi gelişmeye sebep oldu. Bir süre tutuklu kaldıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

AKP ile Cemaat’ın kavga ettiği şu dönemde İlhan Cihaner’e hem bunu hem de seçimlere ilişkin değerlendirmelerini sordum:

yurttaşların kafasındaki bu ikilem ; nedir o ikilem , işte Fethullah Gülen grubu cemaat ,camia, hizmet, ne dersiniz deyin , bu yapı sahiden iyilik dolu, dünyanın değişik yerlerinde çocukları eğitmek için, sahiden iyi şeyler yapan bir hizmet hareketi mi? İşte kendilerine göre bir dünya anlayışı olan bir dinsel grup mu ? Yoksa kamuda örgütlenerek, hukuk dışı bir şekilde kendi uzak hedeflerini gerçekleştirmek isteyen bir suç organizasyonu mu ? Bunu o dönem çözebilirdik aslında.

Suç örgütü olduğunu anlamış mıydınız ?

Yani kuşkusuz. Buna dair çok ciddi emareler , deliller vardı. Soruşturma,

polis akademisi sınavlarından tutun, belli devletlerdeki cemaate mensup öğretmenlerin belli istihbarat örgütlerine casusluk yaptıklarına kadar bir dizi iddiayı içeriyordu ama biraz önce de bahsettiğimiz gibi soruşturma hukuk dışı bir şekilde sonlandırıldı ve benim tutuklanmama varan şeyler yaşadık.

Peki sayın vekilim, CHP bu süreci iyi takip edebiliyor mu ? Yani cemaatle hükümet arasında geçenleri?

Şimdi bu yönde CHP’nin durumunu değerlendirirken; mutlaka Türkiye’nin siyasi iklimini göz önünde bulundurmak gerekir. Yani bir muhalefet partisinin bu kadar otoriter bir

yönetim kurmuş , kamudaki dengeyi bozmuş bir iktidarın hüküm sürdüğü bir yapı içerisinde muhalefet partisinin yapabilirlikleri gerçekten sınırlı. Bunun üzerine bir de demokratik gelenekleri , demokratik ilkeleri hiçe sayan bir iktidarı koyduğunuz zaman, sahiden muhalefetin yapacağı şeyler sınırlı oluyor. Onun için CHP’ye yönelik eleştiri ya da CHP’nin performansını bu konuda değerlendirirken , bunları da göz önünde bulundurmak lazım, yani asıl sorun hükümetin sorunu.

Hiç hata bulmuyor musunuz CHP’nin muhalefet tarzında?

Hükümetin sorunu derken; başatemesi gereken hükümet., bununla sa-

hidden samimiye . Çünkü hala başbakan bu sorunun çözümünde kendisine yardımcı olacak kişilere, siyasi yapılara hala o kibirli dilini kullanıyor. Hala sorunun ne olduğunu çözebilmiş ve anlayabilmiş değil. Dolayısıyla çözüm olarak ortaya koyduğu şeyler de doğru şeyler olmuyor. Burada belki CHP’nin bazı aldığı pozisyonlar , yaptığı açıklamalar sorunlu gibi görülüyor olabilir, doğrudur, bazı açıklamalar beni de rahatsız edebiliyor ama dediğim gibi totalde bir muhalefet partisinin belirli koşullar içerisinde yapabileceği şeyleri yapıyor, yani hem kamudaki bu tarz bir yapılanmanın bu sorunun çözülmesi gerektiğini söylüyor, hem de

iktidarın şu anda üzerinde oturduğu o yolsuz, pislik, hukuk dışı eylemden arındırılmasını istiyor.

Yerel seçimlerin yaklaştığı bugünlerde seçimlerden beklentiniz nelerdir ?

Türkiye’de herhalde böyle adlandırılmayan hiçbir seçim görmedik, en azından benim yaşantımda çok klasik birşey olacak ama bu seçimler çok kritik seçimler. Bu kadar kutuplaşmış bu kadar kamulaşmış bir toplumda eğer buradan bir AKP’nin toplumu götürdüğü faşizan düzene karşı bir çıkış olmazsa , geniş kitlelere umut olacak bir toplumsal muhalefetin yerel yönetimlere daha güçlü bir şekilde yansması olmazsa ,toplumun çok daha sıkıntılı şeyler yaşayacağı tartışmasız. Onun için ben bu seçimleri çok çok önemsiyorum.

Toplum da bu denli önemsiyor mu?

Yurttaşlarımızda da bu önemsenmenin işaretlerini görüyorum. Ayrıca bu seçimde , Gezi’yle ortaya çıkan dinamiklerinde damga vuracağını dü-

şünüyorum. Çünkü sandığa mesafeli mevcut politik aktörlerden memnun olmayan , oy kullanmayan , ülkenin yönetimine dair çok fazla iddiası olmayan geniş bir kesim politize oldu , mobilize oldu Gezi sürecinde , ağırlığı gençlerden oluşan . Bunların da Türkiye’nin özgürleşmesi için olumlu bir etki yapacağını düşünüyorum.Yani sadece bir yerel yönetim seçimi olarak görmüyorum bu seçimi. İşte bize belediye hizmetlerini en iyi şekilde verebilecek adayları seçmeyeceğiz, iktidarın bu zamana kadarki kent düşmanı , halk düşmanı politikalarını da oylamış olacağız. Gezi’de öldürülen gençlerimize yapılanları oylamış olacağız. Onun için de çok önemsiyorum bu seçimi ve beklentim; AKP’nin bu seçimden beklentisinin altında çıkacağı yönünde .

Peki siz Gezi sürecine destek veren diğer sol kesimlerle işbirliğine girebilecek misiniz ?

İşbirliğinden kasıt, bu yapıların hepsinin bir parti çatısı altında kendi organizasyonlarıyla birleşmesinden

kasıtsa bunu çok gerçekçi görmüyorum ama zaten tabanda bu birleşme oluşuyor. Yani örgüt bazında bir araya gelinip, o örgütlerin işbirliği şeklinde değil ama tabanda bunun oluştuğunu görüyoruz . Bir çok yerde Gezi sürecine destek veren toplumsal muhalefetin adayları gösteriliyor ya da CHP’nin adaylarına onlar destek veriyor. Onun için bu birleşmenin gerçekleşmiş olduğunu düşünüyorum zaten.

Ama halk arasında şöyle birşey var ; denilir ki ; Şişli Belediye başkanı Sayın Sarıgül, zaten belli olan birşeydir, kendisi bir takım yolsuzluklardan dolayı partisi tarafından ihraç edilmiştir. Bu süreçle, bu yapıyla seçim kazanamayacağını , diğer birleşenler ile bişeyler yapabileceğini, toplumsal bir muhalefetle iktidara gelebileceği söyleniyor, sizce bu doğru bir yöntem mi ?

Şimdi partinin karar mekanizmalarından geçmiş adaylığı kesinleşmiş bir isim söz konusu. Artık burada örgütlü mücadelenin gereği , partinin bu kararının gereğini yapmaktır CHP vekili

olarak . Kuşkusuz Sarıgül’ün de Kadir Topbaş’ın da lehinde aleyhinde çok şey söylenebilir, yaptıklarıyla yapmadıklarıyla. Ama dediğim gibi Mustafa Sarıgül adaylaşmıştır, partinin daha önceden düzenlediği bir raporun yasal gereğide yapılmış. Benim zaten bu konuda ki yaklaşımım da bellidir ama dediğim gibi Mustafa Sarıgül Cumhuriyet Halk Partisi’nin adayıdır. Bundan sonra bahsettiğim AKP’nin bu halk düşmanı, kent düşmanı politikalarına karşı en güçlü alternatif CHP olduğu için yerel seçimlerde de dediğim gibi tabanda o yapıların da destek vereceğini düşünüyorum.

Umarım öyle olur. Peki bu Kürt meselesinde müzakereleri nasıl değerlendiriyorsunuz?

AKP’nin Kürt meselesini, bu süreci yönetmede bir yedekleme yaptığını düşünüyorum. Yani bir taktik adım , sıkışmışlıktan kurtulmak için rezerve tuttuğu , zulada tuttuğu bir sorun olarak görüyorum AKP’nin yaklaşımını . Aksi takdirde çok uzunca süren bir çatışmazlık ortamının kalıcı bir barış-

la sonlandırmış olması gerekti. Ama adeta bir çok Kürt politikacısı da çözüm süreciyle ilgili olarak rehin alınmış gibi, esaret altına alınmış gibi, ama işte çözüm süreci zarar görür diye adeta Türkiye'deki diğer sorunların üzerini kapatmış durumdalar. Oysa Kürt sorunu Türkiye'deki diğer sorunlarla birbirine bağlantılı sorunlardır. Yani Gezi'deki ortaya çıkan dinamik o anlamda heba edildi. Orada eğer Kürt siyaseti de gereken desteği vermiş olsaydı, inanın bana AKP'nin yürüttüğü süreçten çok daha önemli bir dinamizm çıkabilirdi orda.

Sizce neden vermediler o desteği ?

Süreci iyi okuyamadılar. HDK'nın sonradan partileşmesini de bir özeleş-tiri olarak görüyorum, orada bir yanlıştan dönme olarak görüyorum . Ama o dinamik boşa gitmiş oldu . Şimdi AKP'nin sıkıştığı yerden çıkmak için elindeki en önemli yoldan birisinin Kürt meselesi 'nde adımlar atmak olduğu anlaşılıyor. Diliyorum ki sahiden samimi olarak kalıcı , gerçek, tüm topluma mal edilmiş , toplum tarafından

kabul edilmiş , Türkiye'deki tüm siyasi dinamiklerin benimsediği bir barış çıkar oradan. Ama dediğim gibi AKP ucuz numaralarla yürüttü bugüne kadar.

AKP bu konuda samimi değil mi yani ?

Tabii ki hayır. Çünkü samimi olan bir kişi , eline silah değmemiş Kürt siyasetçileri hukuk dışı yöntemlerle avukatları, gazetecileri , KCK davası, tutklu avukatlar, bunlar yüz karasıdır Türkiye için, böyle adımlar atmazdı . Artı Türkiye'deki bu sorunun çözümüne katkı verecek başta CHP olmak üzere oralardan gelen olumlu yaklaşımlara olumlu destek verirdi.

Peki CHP yeterince destek veriyor mu bu sorunların çözümüne ? Katkı sağlıyor mu ?

Tabii ki veriyor. CHP kadar bu sorunların çözülmesini isteyen ve bunun için bedel ödemiş başka bir parti yoktur Türkiye'de. Ama sadece bu CHP ve AKP 'nin de değil, bu sürece Türkiye'deki tüm dinamiklerin de dahil olması gerekir. Yani AKP sadece Öca-

lan'la Tayyip Erdoğan'ın barışmasıyla Kürt sorunun çözüleceğini sanmak gibi bir aptalca yaklaşım içerisinde.

Siz öyle mi hissediyorsunuz yani ?

Tabii ki yani bu onun yerine Türkiye'deki tüm dinamiklerin , tüm toplumun benimsediği, dünyadaki örnekleri nde de görüldü bu,eğer toplum benimsemezse bunu, yapacağınız şey geçici bir çözüm olur, en fazla bir çatışmasızlık ortamı olur, her an patlamaya hazır bir hale gelir, o sorun ilerde bir yerde yine patlak verir. Onun için Türkiye'deki tüm siyasi aktörlerin katkı verebileceği, onların dahil olduğu bir çözümü aramak lazım, bu çözümü zorlamak lazım. Maalesef AKP sadece kendisinin dahil olduğu, BDP'yi bile muhatap almayan bir müzakere süreci yürüttüğü söyleniyor. Önce inkar edildi , bir müzakere süreci yürüttüğünü söylüyor ama kiminle müzakere edeceğine bile kendisi karar veriyor. Kimi İmralı'ya göndereceğine kendisi karar veriyor, böyle bir şey olabilir mi ? Böyle bir yaklaşım olabilir mi ? Dolayısıyla samimi görmüyorum ama umuyorum

ki kalıcı bir barışı yakalarız.

Sayın Başbakan'ın bu tutumu bir diktatör olduğunu mu sergiliyor ?

Kuşkusuz. Yani düşünün basın özgürlüğünü sadece kendi ailesine yapılan hakaretlerin penceresinden gören bir başbakandan bahsediyoruz. Ortaya çıkan dökülen belgelere bakın , medyaya doğrudan doğruya talimat vermekten tutun , kamu yönetiminin tamamına iktidarın penceresinden bakan, valilerden emniyet müdürlerine kadar bir dar kadro bahanesiyel hareket edip, halkına küfreden valileri için 'ben yedirmem' diyen, sosyal medyaya belki de şu an dünyanın hiç bir yerinde olmayan bir sansür getirmeye çalışan, istisnai yasalarla kendisi adına çalışanlara dokunulmazlık getiren , böyle bir yönetim tarzının başındaki insana tabii ki rahatlıkla diktatör diyebiliriz.

Sayın vekilim , bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederim.

Ben de size yayın hayatınızda başarılar diliyorum.

Teşekkürler ..

E-posta Koymaya Geldik

8 Şubat 2014 akşamı, Taksim başta olmak üzere çeşitli şehir ve ilçeler, internet yasaklarıyla ilgili torba yasaya yönelik protestolara sahne oldu. İnterneti neden yasaklamak istedikleri açık: Yolsuzluk dosyalarının ve skandal ses kayıtlarının halka ulaşmasını engellemeye çalışıyorlar. Egemenlerin en çok yasak koyduğu alanlar, onların korkularına karşılık gelir. Erdoğan ve şürekası, Gezi Direnişi ile zaten bir imge kırılması yaşamıştı. 'Faiz lobisi' (ve sonradan uydurdukları 'porno lobisi') gibi, direnenleri siyasal bir özne olarak görmeyen açıklamalara kendileri de zaten inanmıyordu. Dolayısıyla, internet yasağı, Erdoğan ve şürekasının bozulan imgelerini onarma çabası olarak okunamaz. O imge, onarılmaz bir biçimde tuzla buz oldu. Asıl sorun, yolsuzluklarla ve skandallarla birlikte, egemenlerin bir fetret devrine girmesi ve kendi iç çatışmalarının birer birer istifa eden milletvekilleri örneğinde açıkça karşımıza çıkması. Bu açıdan, Haziran 2013'te bir direnişinin söylediği yarı-şaka yarı-ciddi söz, gayet yerinde: "Bize 'direnişçi' demeyin. Biz direnmiyoruz. Bütün bu olanlardan sonra, biz değil, devlet direniyor." Gerçekten de, Türkiye'nin dünyanın düşünce özgürlüğü açısından en geri ülkelerinden 'geri' kalmamasını sağlayan bu internet yasağı (egemenler, buna 'yasak' değil, 'düzenleme' diyorlar; çok manidar), aslında AKP'nin çöküşünün net bir göstergesi; çünkü güçlü bir iktidar için, internet, sinek vızıltısı ya da fasa fiso olarak görülüp ciddiye alınmayacaktı.

Taksim'deki internet yasağı protestosu, dikkat çekici görüntülere sahne oldu (bkz. <http://webtv.radikal.com.tr/Turkiye/6625/taksimdeki-internet-eylemine-polisten-sert-mudahale-2.aspx>

). Gençler, her protestoda, daha da hazırlıklı geliyor ve daha da bileniyorlar. Protestoda, korku ve panik gibi insani duygular yine vardı; ama soğukkanlı genç direnişçiler, geceye damgasını vurdu. TOMA'ları sokak duvarı gibi kullanıp bunların üstüne sloganlarını yazdılar ve simgelerini işlediler. Tazyikli su için, yağmurluklarıyla hazır-

lardı. Havai fişekleriyle, kolluk güçlerini, uzun süre, kalkanlı savunma konumunda tutmakta başarılı oldular. Birçokları, TOMA'ların ilerlemesini durdurmak için, birerli ikişerli olarak onların önünde durdular. Kimilerinde Mustafa Kemal bayrakları, kimilerinde parti bayrakları, kimilerinde ise yıldız-yumruklar vardı. Bu gençler, bir yere kaçmıyorlar; bir sonraki protestoda çoğalarak ve daha da bilenerek gelecekler. Erdoğan ve şürekasının artık bir çıkış planı yapması gerekiyor; Tunus'ta Bin Ali örneğinde olduğu gibi (dikkat çekici bir Bin Ali videosu için bkz. <http://www.youtube.com/watch?v=um5QvW5XHwY>

). Gençler, yaratıcılar; ilk akla gelen duran insan eylemlerinde olduğu gibi, performans sanatıyla eylemliliği içiçe geçirmiş durumdalar (bkz. <http://www.youtube.com/watch?v=-UO9AuonHTU>). Sanatlı bir hayatın 'yaşam mimarı' onlar.

İnternet konusuna anaakım bir ba-

Nasıl ki, gazetecilikte, aynı olay, güvenlik ekseninde ya da özgürlük ekseninde anlatıldığında, farklı farklı haber metinleri çıkabiliyor; aynı, internet için de geçerli. MOBESE'ler, yasadışı olarak kaydımızı tutuyor ve bilgisayarımızın kamerası bile, büyük birader tarafından gerek görülürse kullanılabiliyor. Her kamera bir MOBESE; büyük birader her yerde (bkz. http://www.radikal.com.tr/turkiye/mobese_kameralarinda_tatli_kutlama-1044610). İstanbul Büyükşehir Belediyesi, kent merkezindeki MOBESE'lerin bir bölümünü kamuya açmış durumda; turistik amaçlı olduğu söylenen bu kameralarla, İstanbul sokakları 24 saat izlenebiliyor (bkz. http://www.ibb.gov.tr/tr-tr/e-belediye/pages/turistik_kameralar.aspx). Neredeyse kimse, gözetlendiğinin farkında değil (Türkiye çapındaki MOBESE'ler için bkz. <http://www.mobesekameralar.com/>).

Bütün bu koşullar içerisinde, direnmek değil, direnmemek ayıp. Gezi, sosyal medyayı etken kullananların da desteğiyle (bkz. http://www.slideshare.net/dr_gezgin/apolitik-olanin-politik-lesmesimersinulasbasargezgin), direnişi ateşlemişti; anaakım medyada yer bulmayan 8 Şubat protestoları, Chomsky, propaganda modeli, Frankfurt okulu vb. örneklerdeki karamsar kitle iletişim modellerinin ("medyaya maruz kalanlar olumsuz olarak değişirler; beyinleri yıkanır" vb.) herkesi değil, hükümet yanlısı olanları açıklayabildiğini göstermiş oldu. Sosyal medya kullanıcısı, çoğunlukla etken; televizyon izleyicisi ise, çoğunlukla edilgen. Edilgenler etkenleştikçe, ne yasak kalacak ne de haramilerin saltanatı...

BEDROS DAĞLIYAN

Emredin Yeter ki; Kendi Kendimize Ölelim

Neredeyse tüm okuyan yazar, az buçuk mürekkep yalamış taifemiz Yazar Ayşe Kulin' in ifşaatları karşısında şaşkınca, suspus olduk. Tabi ki bu durum fazla uzun sürmedi, süremezdi de... 1915'in ağır travmasını yaşayan Ermeniler, Süryaniler ve Rumlar adeta yeniden katledildik ya da öyle hissettik bu maksadını aşan cümleler karşısında... Ne diyordu sahi o popüler yazarımız...

Enver Aysever'in sunduğu "Aykırı Sorular"akatılan yazar Ayşe Kulin, "Ben Ermenileri çok severim ama o bir tehcir olayıdır. Savaşta yaşanmış bir olaydır. Savaşta yaşananlara soykırım demek zor... Yahudilerinki gibi gidip durup dururken biz onları kesmeye başlamadık" demişti. Bu sözden ben şunu anlıyorum: Ermeniler sanatlarını icra etsinler, yemeklerini, mezelerini yapadursunlar. Lâkin iş siyasete geldiğinde orada dursunlar, hatta hiç konuşmasınlar. Zaten kendisi de ortalama her beyaz Türk'ün sahip olduğu o müthiş tarih bilgisiyle açıklama zahmetine de girmiş." Ben Ermenileri çok severim lâkin savaş durumu vardır." İçinde gizli olarak da onlar Ruslarla birlik olup arkadan vurdular. E, devlet-i Aliye ne yapsın? Yine Osmanlı toprağı olan Suriye'nin içinde bulunan Der- Zor'a sürmek zorunda kalmış. Savaş zamanı çeteler var, hırsız ve caniler var bir kısım Ermeni ister istemez katledilmiş. Diğerleri sonra geri dönmüş zaten. Bazısı da dönmemiş, Avrupa'nın çeşitli ülkelerine yerleşmişler. Hem sonra biz Yahudiler gibi durduk yere de kesmedik diyerek bir nevi aklama da yapmış... Burada tehcirin yapıl-

dığı doğru; sebebi ise külliye yanlı, tekmi kırı kısım devlet yalanları sadece...

O sırada asker lazım diyerek neredeyse yaşı on beşten büyük tüm Ermeni Erkekleri askere alınır. Evlerde bulunan silahlar da papazlar aracılığıyla devlete silah lazım diyerek toplanır. Geride sadece yaşlı dedeler, nineler, kadınlar ve çocuklar kalır. Askere alınan erkeklerden bir daha haber alınmaz, geri dönmez hiç biri. Sonrası haberlerin duyurulmaması adına bütün yazar, şair ve gazetecilerin sürgüne gönderilmesi vardır. Yıl 24 Nisan 1915'dir. Sonra da Anadolu'nun dört bir tarafındaki Ermeniler kabilelerle yanlarına hiçbir eşyasını almadan; Yemeğini ocakta bırakırcasına yola çıkarılırlar. Kürtlerin yer aldığı Hamidiye Alayları gereğini öyle iyi yapar ki neredeyse çok azı kurtulur. Bazı aileleri Protestan ve Katolik cemiyetleri kurtararak yanlarında götürürler. Dedin ailesi Arjantin'e götürülen kabilede dirler. Yıllarca sonra dedem yeni bir aile kurduktan çok sonra 1940 yıllarda haberini tesadüfen alırlar. Her Türkiye'ye gelene mektup vermektedirler. Tokat'ın o zengin Tarakçıyan ailesine mensup olan Tıp okuyan dedem haberi Diyarbakır'da alır... İsmi Levon olan birini bulursanız verin denilerek teslim edilen bir mektupla... Bazı kadın ve çocukları bazı aileler yanlarına alırlar. Kimi kızlar, kadınlar kaçırılıp kadın yapılır. Bu gün Doğu ve Güneydoğu bölgesinde neredeyse her ailede bir yaşlı nine vardır Ermeni olan... 1915 öncesi neredeyse 2 milyonun üzerindeki Ermeni nüfusun takriben 1,5 milyona yakın

kısmı yok edilir. Cumhuriyete intikal eden Ermeni sayısı sadece 300 bindir. Bunu çok açık bilinmesinin nedeni, neredeyse her Ermeni köyünde kilise ve okul yana yanadır. Her Ermeni çocuğu vaftiz edilerek belgelendirilir. Kilise bunu kayıt altına alır. Yani Müslümanın kaydı bilinmede de her Hristiyan'ın kaydı vardır kiliselerde. Bir açık oturumda bu türden sözler üzerine Hrant Dink'te benzer cümlelerle bu durumu izah etmişti.

Sonra... Sonra tarihi tersine çevirerek 1918 de Fransızlarla, ya da Rus tarafında kurtulmuş Ermenilerin intikam amacıyla yaptıkları katliamlar olur. Aileleri gözleri önünde katledilmiş Ermeni çete ve birlikleri çeşitli katliamlar yaparlar. İşte Ayşe Hanım ve diğerlerini söylediği yalan buradadır. Ermeniler isyan edip arkadan vurdular. Bizde bunun üzerine onları sürdürdük, katlettik. Ya suçsuz çocuklar, ya suçsuz kadınlar... Karadeniz'den, İç Anadolu'nun şehir, kasaba ve köylerinden, Doğudan, batıdan velhasıl tüm Anadolu'dan toplanan onca insan... Buhar oldular, göğe uçtular... Sonra da malları, mülkleri, paraları, altınları birer birer el değiştirdi. Gelip sahip çıkmasınlar diye kanunlar çıkarıldı.

Bununla da yetinilmedi. Varlık Vergisi,6-7 Eylül olayları, Nafia askerleri süreciyle de geriye kalan Ermeni aileleri göçe zorlandı adeta... Bugünse neredeyse 60 bin civarında bir nüfusa sahip Ermeniler...

Siz yeter ki emredin biz kendi kendimize ölelim, kurşun da gerekmez. Zaten bu söylediklerinizle biz defalarca ölüyoruz.

Ağaç dibinde otlarla bitirmiş
Bütün gamzesi ölü çocuklar,
Her nefeste nedensiz ağlarmış
El altına yatan suskun kadınlar

YAS

Yasımı kendim tutarak
Sessizce giderim yalansız ölümlere
Bakamaz o narin bulutlar
Turnalar hiç bakamaz
Yaralıdır, oysa
Sevdayı nefretsiz taşıyan o kanatlar
Bilir misin? Her kinli bakışa,
Daha kaç kez kanarlar...

Ah! Turnalar, şimdi,
Yasımı gözlerde arıyorum.
Hüzne batmış kadın yüreklerinde;
El değmemiş çeyizlerinde.
Ve sürgün hikâyelerinde
Ölüm kutsal mı bilemedim anne!
Kime baksam geçmişe yaşla dolu
Neye dokunsam gamla kamıyor.
Toprak aynı toprak değil mi?
Dağ aynı dağ değil mi?
Zeytinlerim, incir ağacım,
Kızıl toprağa sebepsiz saçılan narlarım...

... Ah! Neden?
Niçin bunca yürek paralıyor ezgilerim?
Dilimdeki bu kekremsi tat, bu acılık
Hangi vakit sona erecek?

Ey! Memleketin yüreği yanık ozanları
Bu topraklar yasını tevekkülle saklayanların
Ve gözyaşlarıyla kutsayanların diyarı
Var git, ezgilerini söyle bildiğin her dilde
Bil ki anlarım, yüreğin yüreğime her değdiğinde
Hissederim, içinde yaşanmış ve yaşanacak geniş zamanları
Hissederim her canhıraş feryadı
Hissederim bozkırda kekliklerin acıklı ötüşünden

Şimdi, yasımı kendim tutarak
Giderim yalansız ölümlere
Bakamaz o narin bulutlar
Turnalar hiç bakamaz
Yaralıysa sevdayı nefretsiz taşıyan sürgün kanatlar
Bil ki her kinli bakışa
Daha çok zaman kanar...

İstanbul, 09 Şubat 2014

2013'te Kürtlerin kalbi Rojava'da attı

FEHİM IŞIK

Takvimler 2012'nin 19 Temmuz'unu gösterdiğinde Rojava farklı bir tarihe başlangıç yapmanın heyecanını yaşıyordu. 19 Temmuz, kimliği reddedilen, tanınmayan, Araplaştırılmak için olmadık uygulamalarla karşı karşıya kalan Rojavalı Kürtlerin kendi kendini yönetmesinin, diğer bir deyimle Rojava Devrimi'nin başlangıcı kabul edilir. Peki, 2013 yılı Rojava'ya ne getirdi, ne götürdü?

ÖZGÜRLÜK YAZMAK KADAR KOLAY OLMADI

Şunu baştan diyelim; sözünü ettiğimiz özgürlük bu satırlarda yazıldığı gibi kolay olmadı. Hele Rojava'ya yerleşen, sınırları yol geçen hanına döndüren el Kaide yanlısı grupların hem Rojava Devrimi'ni boğmak, hem de Serêkaniyê üzerinden Rojava'ya hakim olma savaşını başlattığı Şubat 2013 saldırısını akıllara getirince, bu özgürlüğün, devrime giden yolun ne ağır bir bedelinin olduğunu daha rahat görebiliriz. Adı şimdilerde Irak Şam İslam Devleti (İŞİD) olarak öne çıkan, o dönemlerde daha çok el Nusra olarak anılan el Kaide yanlısı gruplar, Türkiye üzerinden Suriye'ye geçiş noktalarını Türkiye'nin Ceylanpınar, Suriye'nin Resulayn adını verdiği Serêkaniyê'den yapıyorlardı. Bu bölgedeki tüm sınır geçiş noktaları el Kaide yanlısı bu güçlerin elindeydi. Halka zulmeden, daha Esad rejimine tek kurşun sıkmamışken Rojava'yı bir İslam emirliğine dönüştürmek isteyen güçlerin arkasında Türkiye'nin yoğun desteği; karşısında ise Rojava'nın direngen halkı, en önemlisi de Rojava'daki özgürlüğün güvencesi YPG, yani Halk Koruma Birlikleri vardı. Türkiye'nin desteği vardı, çünkü Rojava'da bölge kansız bir şekilde adım adım rejim güçlerinden temizlenip Halk Meclis'lerine devrediliyordu. Türkiye, Kürtlerin özgürlüğü

yerine kapı komşusunun bir İslam emirliği olmasını tercih ediyordu. El Kaide yanlısı güçlere sonsuz desteğinin en önemli nedeni buydu. Türkiye'nin Suriye politikası nasıl ki bir bütün olarak ters tepti ise Rojava politikası da, Kürtlere karşı el Kaide'yi sahaya sürmesi de ters tepti. Rojava halkı başta Serêkaniyê'de, giderek Kürtlerin yaşadığı her yerleşim biriminde Türkiye destekli el Kaidecileri gerisin geri sürdü.

EL KAİDE İLK YENİLGİYİ NİSAN'DA ALDI

El Kaideciler ilk yenilgiyi Nisan ayına gelindiğinde yaşamışlardı. Ancak YPG de, sınırların denetiminin onlarda kalmasına çatışmaların durması karşılığında sessiz kalmıştı. El Kaide'nin yaşadığı bu ilk yenilgi, Türkiye'nin de yenilgisiydi. Ancak Rojava'daki gelişmeler, hele Kürtlerin devrimin 1. yılında kendilerini yönetecek kabiliyette olduklarını tüm dünyaya göstermeleri hem el Kaidecileri, hem de onların destekçilerini çileden çıkarmıştı. Serêkaniyê'de ilan edilen ateşkese rağmen el Kaideciler Temmuz ayında ilk saldırıyı YPJ'ye, Kadın Koruma Birliklerine yönelttiler. Bu saldırı YPG'nin sert tepkisi ile karşılaştı. Kürtler topyekün bir cevap ile uzun süren ve 2013'ün son günlerinde de devam eden bir savaşa imza attılar. İŞİD'yle, El Nusra'sıyla ve irili ufaklı onlarca El Kaide ve Özgür Suriye Ordusu yanlısı güce karşı savaşan YPG ve YPJ, tüm köyleri, kasabaları birer birer özgürleştirdiler. Rojavalılar açısından ne yazık ki bu dönemin en önemli olumsuzluğu, kendi içlerindeki uyumsuzlukları, anlaşamamaları oldu. Cephede savaşan YPG'liler tüm el Kaidecileri Rojava'dan silip çıkarma konusunda büyük bir askeri başarıya imza atıyorlardı ama aynı başarı

siyasi alanda görünmüyordu. Rojava'nın farklı güçlerini bir araya getiren Kürt Yüksek Konseyi istenen siyasi başarıyı gösterme karşısında eksik kalıyor, sınırlar bir tek Türkiye tarafından değil Irak Kürdistan Bölgesi tarafından da kapatılıyordu. Sınırların kapalı olduğu dönemde acı bir haber daha geldi Rojava'dan.

PYD Eş Başkanı Salih Müslim'in oğlu Şervan Müslim, el Kaidecilerin saldırısı sonrası 9 Ekim'de yaşamını yitirdi. Taziye ziyaretinden sonra Avrupa'ya dönmesi gereken Salih Müslim'in Irak Kürdistan Bölgesi'ne geçişinin engellenmesi ciddi bir tepki ile karşılaştı. Kürtler arası uyumsuzluk doruğa çıktı. Bir yandan da Kürtler arası uyumsuzluğu gidermek, Kürtlerin iç anlaşmalarını sağlamak için arayışlar başladı.

GEÇİCİ YÖNETİM İLAN EDİLDİ

Bu arayışlar devam ederken, Rojava'da Kürtlerin coşkuyla karşıladığı Geçici Yönetim ilan edildi. Kürtler arası siyasi sorunların aşılması için de Diyarbakır Bağımsız Milletvekili Leyla Zana ile Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Başkanı Osman Baydemir devreye girdi. Rojavalı siya-

sal güçlerin iki cephesi, yani PYD'nin içinde yer aldığı Batı Kürdistan Halk Cephesi MGRK ile daha çok KDP'ye yakın güçlerin oluşturduğu Suriye Kürtleri Ulusal Meclisi 17 Aralık'ta Irak Kürdistanı'nın başkenti Erbil'de bir araya geldiler. Bölge Başkanı Mesud Barzani'nin himayesinde başlayan bu görüşmeleri Rojava sorununun aşılması için KDP ile mutabık kaldıklarını açıklayan KCK'de destekliyordu. Nihayetinde 24 Aralık günü ENKS ile MGRK üç başlıkta anlaşabildiklerini, Cenevre Konferansında Kürtleri ortak temsil edeceklerini, sınırların açılacağını ve siyasi tutukluların serbest bırakılacağını açıkladılar. Anlaşamadıkları başlıkları görüşmek için de 2014'e randevu verdiler. 2013, Rojavalılar için el Kaidecilerin saldırısıyla başlamıştı. Özgürlük, karşılığı ağır bedellerle ödenen çatışmalar sonrasında geldi. 2013'ü bitiren ise bir yandan Geçici Yönetim'in ilanı, diğer yandan Kürtlerin iç uzlaşmazlıklarını aşacaklarını gösteren toplantılar oldu... Ama şunu biliyoruz; Rojava'daki özgürlük bu satırlarda yazıldığı kadar kolay olmadı...

VİYANA'DAN

ERDAL BOYOĞLU

Düşten Sürgüne Bir Yolculuk

Avusturya vize uygulamıyor-
du; ama sınırdan geri gön-
dermelerinde olduğunu öğ-
renmiştim. Polis sorduğu sorulara
olumlu yanıt alırsa, rahat giriliyordu.
Avusturya'ya girdikten sonra, her geç-
tiğim yer birbirinden güzeldi. İlk far-
kettiğim köylerin çok güzel ve bakımlı
olmasıydı. Bizim şehirlerden daha ba-
kımlıydı. Köy evlerinin bahçesinde ve
balkonunda renga renk çiçekler özenle
yetiştirilmişti. Köyler yeşillikler için-
deydi. Maribor'u gectikten sonra, ara-
ba da bir problem oldu ve kahve mo-
lası verdik. Ramazan iki kahve söyledi
ve ilk Avusturya Melonge'sini böylelik-
le içtim. İp gibi uzayan otobanlarda
daha özgür ve daha rahat bir yolculuk
edildiğini gördüm. Her köy girişinde
„hoşgeldiniz „ lehvası asılıydı. Kim ne
derse desin, doğa bir başkaydı; bizim
oralara benzemiyordu. Erzincan'dan
İstanbul'a giderken doğa yeşile has-
ret kalmış gibiydi. Oysa Avusturya'da
yeşilin bütün renkleri dağı, taşı sar-
mış; çiçeklerin her çeşidi balkon-
lardan insanlara adeta el sallıyordu.
Ramazan, yanımda oldu hep. Birlikte
bendeki adresle evi bulduk; ama neler
hissettiğimi bilmiyordum. Sevineyim
mi, üzeleyim mi, kızayım mı, hepsi
bana uzak mı, bunları içimde hisse-
diyordum. Ama başarmanın verdiği
bir sevinç vardı. Yanımda beni terket-
meyen Ramazan vardı. Sevgi ve dost-
luk vardı, kapısını açan Hozatlı Şahin

Göksu vardı. Bunlardan daha güzel ne
olabilirdi?”

İlk iki hafta M.Ali'nin yanında daha
sonra potendorf'da Fahri dayının
evinde kaldı. Viyana'da evler mutfak,
toplam 30 m2. Tuvalet ve suyu yine
dışarıda. Tuvaleti üç-dört aile ortak
kullanıyordu, Yıkanmak için belediye-
nin banyosuna gidiliyor. Evdeki eşya-
lar ise bir dolap ve iki kanape... Ortada
bir masa var. Mutfak(!) olarak kullani-
lan yer ise hemen odanın girişiydi; bir
gaz ocağı ve üstlerde asılı olan dolaplar
vardı. Ayakkabılar mutfakta çıkarılı-
yordu. Kanapeler akşam yatak haline
getiriliyordu. Mahmut, başka bir oda
daha görmek istiyor; ama göremiyor-
du. İçten içe öteki odaları merak edi-
yor ve akşam tek odanın gerçeğiyle baş
başa kalıyordu. Viyana'da dostluk Der-
neği'nde tanıdığı Nurten-S.Erdost'ın
yanında 2 ay kalırken en güzel daya-
nışmanın sıcaklığını yaşadı. Yardım-
larını hiç esirgemediler. Kızları ilkim
ve köpekleri Argus ile birlikte Prater'e
giderlerdi. Yine dernekte Serdar üze-
rinden tanıdığı İlhan'ın 8 m2 odası-
nda 400 Şiling kira ödeyerek 8 ay yat-
ma olanağı buldu.(sadece tek bir oda
içinde bir tek lamba, ve yatmak için
birde yatak var. Su ve tuvalet dışarıda)

Yeni bir toprakta yaşayabil-
mek için sarfedilen olağanüs-
tü bir yaşamdır gurbet yeri.
Dil bilmez, yol bilmez Mahmut, aynen

bir çocuk gibiydi. İlk aylarda yolunu
kaybeder, kaçak çalıştığı inşaatta; yan-
lış malzemeler kullanır. İstenilenleri
anlamaz, el kol hareketleri ile gösteri-
lenleri getirir. Alış- verişlerde de aynı
yöntemi izlerdi ve el hareketleriyle an-
latırdı isteklerini. Hele ki 1 Mayıs işçi

Bazen sokakta karşılaştığı yaban-
cı düşmanlarıyla yaşadığı sorunlar-
dan bıkip, çekip gitmek istiyordu.
Pis yabancı defol, sözüne çok kızı-
yordu. Erzincan'da Kürtçe konuştu-
ğu için farklı görülüyordu. Türkçe
konuşmasını istiyorlardı o zaman.

*sen söylemesen
kelimeler ne yapar
yürek yanmazsa
gül bahcesinde ki
kırmızı ne yana düşer*

*sen bakmazsan
o yıldız ne der sana
yürekte yaren olmazsa
farketmek isyan değilse
yürek ne yana düşer
kırmızı ne yana düşer
hayallerdeki düşler ne yana düşer*

bayramına katılmak için işyerinde izin
almak için alnının derisi çatlamıştı. Bir
türlü anlatamıyordu. "Ein Mai gehen",
karşılığı bir mayıs gitmek, türkce gibi
düşünüyor ve öylede söylüyor ama
karşısında ki Avusturyalı anlamıyor-
du. Was sagst du, ne diyorsun diyor
Sabri hala "Ein Mai, Ein Mai gehen"
demeye devam ediyor. sonuçta anla-
şamıyorlar. Akşam Şişko Sebahattine
telefon ettiriyor da öyle 1 Mayıs'a yü-
rüyüşüne katılıyor. Oysa "Ein Mai"
değil de "Erste Mai" deniliyormuş.

Çiftehavuzlar'da yaşattığı gele-
nekleri, Viyana da devam ettirirdi;
ama sorumluluğunu ağır bir pran-
ga gibi yüreğinde hissedirdi. Ana-
sı, babası, yari, yarenleri ve yol-
daşları gözlerinin önündeydi hep.

Viyana da da Türkçe konuştuğu
için de Almanca konuş, diyorlardı.

İnşaatta birlikte çalıştığı Avustur-
yalılarla diyalogundaki hoşgörü onu,
insanlara yakınlaştırmıştı. Sabahları
saat 9 da yaptığı kahvaltıda getirdiği
nevaleyı iş arkadaşlarıyla paylaşmayı
seviyordu. Diyalog sonucu, hoşgö-
rü ve dostluklar kurmuştu. Viyana'da
günler böyle geçiyordu. Biri öbürünü
kovalıyor, gelen gün gidene benzi-
yordu. Değişmeyen tek şey, gece ve
gündüz hasret acısıydı. çiftehavuz-
lar'da ki bekleyenlerin yaşamı ise
hep gurbet yolunu gözlemekti. Mah-
mut ise inşaatlarda, çilekeş yaşa-
mıyla gurbet ellerde yaşamın eşitsiz
koşullarında sürgün derdindeydi.

Toprak Saha

Şampiyonluk yolunda koşuyor Pendikspor. Deplasmanda şampiyonluk yarışındaki rakiplerinden olan İnegölspor'u deviren Pendikspor şimdi daha yükses sesle söylüyor şampiyonluk şarkısını. Büyük bir zafere bu, en önemli rakiplerinden birini deplasmanda devireceksin, hem de ligde ilk iki sıraya paylaşan ekiplerin (Hatayspor, Göztepe) puan kaybettiği haftada bunu başaracaksın. Karşılaşma sonrası çıkan olaylar gölge düşürmedi bu zafere ancak Pendikspor taraftarlarının daha sağduyulu ve temkinli olması gerekir. Üstüne basa basa söylüyorum; bu takım şampi-

yon olacak buna inanıyorum ancak taraftarların takıma zarar verebilecek en ufak olaylara bile karışmaması gerekir bu dönemde. Tekrar tebrikler çocuklar.

Bir diğer galibiyet haberi ise Kartalspor'dan geldi bu hafta. Bordo-Beyazlı ekip play-off mücadelesinin kilit maçlarından biri olan Sarıyer'i kendi sahasında devirmeyi bildi. Bu galibiyetle Sarıyer play-off umutlarını yavaş yavaş kaybederken, Kartalspor ise hedefinde adım adım ilerlemeye devam etti. Ancak bu süreçte en ufak bir hata veya performans düşüklüğü olmaması lazım, elbette kaybedilen

maçlarda olacak ama bunun asgari düzeye çekilmesi ve takımın istikrar sağlaması şart. Kartalspor'un hedefi kolay bir hedef değil hatırlatırım.

Ve gelelim bizi bu hafta üzen tek maça, Erzurum BBSK-Maltepespor maçına. Oldukça soğuk havada, karlı bir zeminde ve iki ekip futbolcularının gözlerinin altına kömür sürerek mücadele ettiği karşılaşmada gülen taraf Erzurum BBSK oldu. Evet hava ve saha şartları müsait olmayabilir, evet rakip takım Erzurum BBSK futbolcuları bu tür hava ve saha şartlarına daha alışkın olabilir ama bu bir bahane olmamalı, olamazda. Malte-

pespor zaten son haftalarda istikrarsız bir görüntü ortaya koyuyor, bir yeniyor bir yeniliyor. Öncelikle istikrar şart ve Maltepespor teknik heyeti buna bir çözüm bulmalı. Ve hala umutlar tükenmiş değil biri bunu futbolculara motive olarak geri döndürmeli.

Bu hafta söyleyeceklerim bu kadar sevgili okurlar ve semt takımı sevda-lıları, her gününüz kazanmakla geçsin, hoşçakalın.

Arjen Barış

Türkiye 3. Lig 2. Grupta mücadele eden ve geçtiğimiz haftayı Darıca Gençlerbirliği galibiyetiyle kapatan Maltepespor, konuk olduğu Erzurum Büyükşehir Belediyespor deplasmanından eli boş döndü, 2-1. Oldukça soğuk ve karla kaplı bir sahada oynanan maçta Erzurum Büyükşehir Belediyespor maçın başlama düdüğüyle birlikte oyunu Maltepespor yarı sahasına yıkarak baskı kurdu. Maltepespor'un hiç bir varlık gösteremediği maçta Erzurum Büyükşehir

Belediyespor oynadığı etkili futbolunun meyvelerini 44. dakikada Deniz ve 71. dakikada Sefer'in kaydettikleri gollerle topladı. Maçın son dakikalarına doğru biraz da olsa varlık gösteren Maltepespor'da 90. dakikada Emre'nin attığı gol mağlubiyeti önleyemedi ve mücadele 2-1 Erzurum Büyükşehir Belediyespor galibiyetiyle sona erdi. İstikrarsız bir performans gösteren Maltepespor aldığı bu sonuçla ligde 12. sırada kalarak play-off hedefinin uzağında kaldı. Maltepespor gelecek hafta kendi sahasında Orhangazispor'u ağırlayacak.

Erzurum BBSK: 2 - Maltepespor: 1

Stat: Kazım Karabekir

Hakemler: Mehmet Beytekin, Mahmut Arık, Ahmet Çifci

Erzurum BBSK: İlker, Erdinç, Hakan, Gencay, Onur, Sefer, Muhammet, Resul, Ekrem, Güner (Dk.75 Mustafa), Deniz (Dk.90 İsmail)

Maltepespor: Emre, Bülent, Kadir, Serhat, Ömer (Dk.85 Metehan), Can, Gani, Umut, Çağlar, Muzaffer (Dk.46 Enes), Ethem (Dk.76 Emre)

Goller: Dk.44 Deniz, Dk.71 Sefer (Erzurum BBSK) - Dk.90 Emre (Maltepespor)

Sarı kartlar: Dk.11 Gencay (Erzurum BBSK) - Dk.27 Bülent (Maltepespor)

İstikrarsız Maltepespor mağlup: 2-1

Türkiye 3. Lig 2. Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Düzyurtspor	21	12	5	4	37	16	41	+21
2	Çorum Belediyespor	21	10	6	5	34	17	36	+17
3	Darıca Gençlerbirliği	21	9	8	4	24	11	35	+13
4	Manavgat Evrensekispor	21	10	5	6	34	29	35	+5
5	Hacettepe Spor	21	8	9	4	33	19	33	+14
6	Erzurum BBSK	21	9	6	6	29	18	33	+11
7	Elibol Sandıklıspor	21	8	9	4	22	17	33	+5
8	Sancaktepe BSK	21	8	9	4	28	24	33	+4
9	Batman Petrolspor	21	9	4	8	29	24	31	+5
10	Orhangazispor	21	8	5	8	29	31	29	-2
11	Bursa Nilüferspor	21	7	8	6	17	21	29	-4
12	Maltepespor	21	6	6	9	24	31	24	-7
13	Balçova Belediyespor	21	6	6	9	21	29	24	-8
14	68 Yeni Aksarayspor	21	5	9	7	19	27	24	-8
15	Sakaryaspor	21	5	6	10	21	29	21	-8
16	Çıksalınspor	21	4	8	9	18	26	20	-8
17	Ünyespor	21	4	4	13	15	26	16	-11
18	Elazığ Belediyespor	21	3	3	15	14	53	12	-39

Toplu Sonuçlar

09/02/2014	Balçova Belediyespor	1 - 0	Çorum Belediyespor
09/02/2014	Çıksalınspor	5 - 2	Elazığ Belediyespor
09/02/2014	Darıca Gençlerbirliği	1 - 0	68 Yeni Aksarayspor
09/02/2014	Erzurum BBSK	2 - 1	Maltepespor
09/02/2014	Orhangazispor	0 - 0	Bursa Nilüferspor
09/02/2014	Sakaryaspor	0 - 2	Batman Petrolspor
09/02/2014	Manavgat Evrensekispor	3 - 1	Düzyurtspor
09/02/2014	Hacettepe Spor	1 - 1	Elibol Sandıklıspor
09/02/2014	Sancaktepe BSK	1 - 0	Ünyespor

Gelecek Hafta Maçları

16/02/2014	Bursa Nilüferspor	vs	Sancaktepe BSK
16/02/2014	Çorum Belediyespor	vs	Batman Petrolspor
16/02/2014	Düzyurtspor	vs	Çıksalınspor
16/02/2014	Elazığ Belediyespor	vs	Darıca Gençlerbirliği
16/02/2014	Elibol Sandıklıspor	vs	Balçova Belediyespor
16/02/2014	Maltepespor	vs	Orhangazispor
16/02/2014	Manavgat Evrensekispor	vs	Sakaryaspor
16/02/2014	Ünyespor	vs	Hacettepe Spor
16/02/2014	68 Yeni Aksarayspor	vs	Erzurum BBSK

Kartalspor Sarıyer'i Tek Golle Geçti : 1-0

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta play-off mücadelesi veren Kartalspor kendi sahasında Sarıyer'i 44. dakikada Ersel'in kaydettiği gol ile 1-0 devirmeyi başardı ve haftayı galibiyetle kapattı. Karşılaşmanın başlamasıyla Sarıyer Kartalspor üstünde baskı kurdu. Sarıyer Ömer ve Feridun ile gole çok yaklaşıırken bu pozisyonlarda Kartalspor kalecisi Osman başarılıydı. İlk yarının sonlarına doğru Kartalspor maçta önce dengeyi kurdu sonra

Sarıyer kalesine baskı yapmaya başladı. Burak ile önemli pozisyonlar harcayan Kartalspor aradığı golü 44. dakikada Ersel'in ayağından bularak devreyi 1-0 önde kapattı. Maçın ikinci devresi karşılıklı ataklarla geçilirken mücadeleden başka gol çıkmayınca Kartalspor rakibini mağlup etti ve haftayı üç puanla kapattı. Kartalspor bu sonuçla ligde 8. sıradaki yerini korurken Sarıyer 11. sıraya geriledi. Kartalspor gelecek hafta deplasmanda Gümüşhanespor ile karşı karşıya gelecek.

Kartalspor: 1 - Sarıyer: 0

Stat: Kartal

Hakemler: Mehmet Fatih Gökçe, Hüsnü Emre Çelimli, Belgin Kumru

Kartalspor: Osman, Zafer, Onur, Okan (Dk.85 İlkey), Yasin Gökrem, Ramiz, Uğur, Fırat, Azad, Ersel (Dk.90 Emrah), Burak Akdiş (Dk.81 Muharrem)

Sarıyer: Kadem Burak, Emre Karaman, Muhammed, Sinan, Ömer (Dk.41 Cemre), Emre Bayraktarbaşı, Murat Hacıoğlu (Dk.46 Bünyamin), Hakan (Dk.71 Sami), Semih, Serhat, Feridun

Gol: Dk.44 Ersel (Kartalspor)

Sarı kartlar: Dk.54 Fırat, Dk.61 Burak Akdiş (Kartalspor) - Dk.90 Serhat (Sarıyer)

Pendikspor Gümbür Gümbür: 1-2

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup'ta şampiyonluk mücadelesi veren Pendikspor deplasmanda güçlü rakibi İnegölspor'u 2-1 devirerek Hatayspor ve Göztepe'nin puan kaybettiği haftayı galibiyetle kapatarak şampiyonluk hedefine bir adım daha yaklaştı. Maçın ilk yarısı sonlarına kadar rölantide ve karşılıklı cılız ataklarla geçen mücadelede sessizliği 40. dakikada Caner bozdu ve Pendikspor'u 1-0 öne geçirdi. Karşılaşmanın ikinci yarısında yenik duruma düşmenin verdiği durum sebebiyle İnegölspor oyuna ağırlığını koydu ve maçın 80. dakikasında Kemal mücadelede dengeyi sağladı, 1-1. Yediği golün etkisini kısa sürede üzerinden atan Pendikspor, İnegöl kalesini ablukaya aldı ve bu baskı sonucu 86. dakikada İnegölsporlu Bilal'in kendi kalesine attığı golle öne geçti ve mücadeleyi galip kapattı, 1-2. Pendikspor bu galibiyete şampiyonluk yolunda dev bir adım atarken İnegölspor ise büyük darbe aldı. Pendikspor gelecek hafta kendi sahasında Dardanelspor'u konuk edecek.

İnegölspor: 1 - Pendikspor: 2

Stat: İnegöl İlçe

Hakemler: Ercan Hellaç, Metin Cebeci, İhsan Kırbıyık

İnegölspor: Ali Türkan, Kemal, Bilal, Berk (Dk.70 Mehmet), Erdiç, Ercan (Dk.46 Samet), Berkay, Çağdaş, Ali Akburç, Raif, Mümin (Dk.62 Gökhan Güleç)

Pendikspor: Yakup, Recep, Hakan, Osman, Oğuz, Deniz, Umut (Dk.70 Emre), Caner (Dk.84 Salih), İlhan, Ali Kemal, Yaser (Dk.89 Eser)

Goller: Dk.80 Kemal (İnegölspor) - Dk.40 Caner, Dk.86 Bilal (K.K) (Pendikspor)

Sarı kartlar: Dk.82 Çağdaş (İnegölspor) - Dk.42 Recep, Dk.43 Yakup, Dk.70 Umut, Dk.86 Deniz (Pendikspor)

Türkiye 2. Lig Beyaz Grup Puan Durumu

	Takım	O	G	B	M	A	Y	Puan	AV
1	Hatayspor	20	13	4	3	33	15	43	+18
2	Göztepe	20	9	8	3	28	15	35	+13
3	Yeni Malatyaspor	20	10	5	5	32	22	35	+10
4	Pendikspor	20	9	7	4	28	20	34	+8
5	Giresunspor	20	9	6	5	30	20	33	+10
6	İnegölspor	20	8	6	6	27	19	30	+8
7	Gümüşhanespor	20	7	8	5	20	18	29	+2
8	Kartalspor	20	7	6	7	21	19	27	+2
9	Turgutluspor	20	5	10	5	22	22	25	0
10	Aydınspor 1923	20	5	9	6	23	24	24	-1
11	Sarıyer	20	4	11	5	19	18	23	+1
12	Gaziosmanpaşa	20	5	8	7	23	27	23	-4
13	Kırklarelispor	20	6	5	9	19	30	23	-11
14	Tokatspor	20	6	4	10	22	30	22	-8
15	Anadolu Selçukluspor	20	5	6	9	18	25	21	-7
16	Tarsus İdman Yurdu	20	5	6	9	17	29	21	-12
17	Dardanelspor	20	2	9	9	13	26	15	-13
18	Çankırıspor	20	2	8	10	11	27	14	-16

Toplu Sonuçlar

09/02/2014	Yeni Malatyaspor	3 - 1	Tokatspor
09/02/2014	Anadolu Selçukluspor	2 - 1	Kırklarelispor
09/02/2014	Çankırıspor	1 - 1	Gümüşhanespor
09/02/2014	Gaziosmanpaşa	1 - 2	Turgutluspor
09/02/2014	Hatayspor	0 - 0	Aydınspor 1923
09/02/2014	Kartalspor	1 - 0	Sarıyer
09/02/2014	Dardanelspor	1 - 1	Göztepe
09/02/2014	Giresunspor	2 - 1	Tarsus İdman Yurdu
09/02/2014	İnegölspor	1 - 2	Pendikspor

Gelecek Hafta Maçları

16/02/2014	Aydınspor 1923	vs	Yeni Malatyaspor
16/02/2014	Göztepe	vs	Anadolu Selçukluspor
16/02/2014	Gümüşhanespor	vs	Kartalspor
16/02/2014	Kırklarelispor	vs	Hatayspor
16/02/2014	Pendikspor	vs	Dardanelspor
16/02/2014	Sarıyer	vs	Giresunspor
16/02/2014	Tarsus İdman Yurdu	vs	Gaziosmanpaşa
16/02/2014	Tokatspor	vs	Çankırıspor
16/02/2014	Turgutluspor	vs	İnegölspor

Meraklısına Kartalkaya

BENİM AÇIMDAN
EBRU TULGAR

Havalar iyice çıldırdı. Şehir bahar gibi, dağlarda da kar yok. Sadece bizde değil, bütün Avrupa böyle bu sene. Ancak çocukların sömestr tatiline bağımlı olunca, el mecbur gittik Kartalkaya'ya birkaç günlüğüne. Benim Kartalkaya'ya ilk gidişim. Kartal otelde kaldık, dağın en eski tesisi. Otelin sahibi Mazhar Murtazaoğlu'nun ilginç girişimcilik öyküsünü duvarlardaki eski gazete küpürlerinden öğrendim ve sizlerle paylaşmak isterim.

Kendisi Rize'li bir ormancı. O zamanlar seyahat edenlerin en büyük derdinin, şehirlerarası karayollarının üzerinde temiz bir tuvalet bulamamak olduğunu fark edip 1961 yılında İstanbul-Ankara E5 yolu üzerinde Bolu Dağı'nda şimdiki Varan Tesisleri'ni kuruyor. Kuş uçmaz kervan geçmez

Bolu Dağı'nda böyle bir yer açtığı için adı "deli"ye çıkıyor Murtazaoğlu'nun. Ancak hem lezzetli yemekleri hem de pırıl pırıl tuvaletleriyle bu tesis çabucak ünleniyor, bu yoldan geçenler başka yerde durmaz oluyorlar. Mazhar Bey daha sonra burayı Varan Turizm'e devredip yine aynı yol üzerindeki Kору Motel'i kuruyor. O tarihte yöre halkı "Bolu'ya kim gelip kalır ki?" diye düşünüyor, bir "deli" damgası daha. Oysa Kору Motel kurulduğu günden beri başarı öyküsünü sürdürüyor. Murtazaoğlu'nun yolu 70'lerde Uludağ'a düşüyor. "Bolu yöresinde neden böyle bir kayak merkezi olmasın ki?" diye düşünerek Uludağ dönüşü ilk iş Bolu çevresindeki dağlarda uygun yerleri araştırıyor. Kayak merkezleriyle ünlü Avusturya'dan uzmanlar getiriyor. Birlikte dağ tepe dolaşp,

sonunda Kartalkaya'da karar kılıyorlar. Avusturyalı uzmanlar otelin yerini, konumunu, pistlerin nerelere açılacağını belirliyorlar. Yöre halkı Murtazaoğlu'na artık "deli" değil, "zır-deli" gözüyle bakıyor. O tarihte Kartalkaya'da yol yok, katırların sırtında çıkılıyor tepeye; elektrik, su, telefon yok. Murtazaoğlu kolları sıvayıp bu kayalık, kuş uçmaz kervan geçmez dağa yol açmaya koyuluyor. Bu delice işin yatırım maliyeti tahmin ettiğinden daha yüksek oluyor. Kayak merkezi projesini finanse edebilmek için Kору Motel'i Türkiye Turing Otomobil Kulübü'ne satmak zorunda kalıyor ve Kartal Otel'i 77-78 sezonuna yetiştiriyor. Önceleri jeneratörle idare ediyor; sonra malzemesi TEK'den, işçiliği kendinden, Bolu'dan dağa elektrik hattı çektiyor. Yine yıllarca telsizler idare ediyor, sonra santral kurduruyor kendi gayretiyle. Yani tam anlamıyla tırnaklarıyla kazıya kazıya bir kayak merkezi armağan ediyor Türkiye'ye. Daha sonra 1998 yılında da Grand Kartal Otel kuruluyor. Artık Mazhar Bey'in oğlu ve damadı işin başında.

Bugün Kartalkaya'da 5 tane tesis bu-

lunuyor. Kartal Otel'deki butiğin işletmecisiyle de sohbet ettik. Kendisi aynı zamanda kayak hocası, uzun yıllardır Kartalkaya'da. Devletin planlama ve teşvik eksikliğinden yakınıyor o da. "Kayak tesisi kurulabilecek daha bir sürü yer var bu çevrede. Devlet bunları tespit etse, daha küçük kapasiteli, işletme gideri daha az olabilecek tesisler planlasa, altyapısını, liftleri kursa, kış turizimi çok daha ucuz hale gelebilir, çok daha geniş bir halk kesimine yayılır." Doğru söze ne denir...

Kar, pistler, kayak, nefis Bolu yemekleri, ve şansımıza pırıl pırıl bir gökyüzü... Hepsi güzeldi. Ama en şahanesi çocuklar! Küçücük bedenleriyle kaskların, montların içinde kaybolmuş, rengarenk, beyaz karın üzerinde akide şekerleri gibi gözükten çocuklar... Nasıl bir cesaret, nasıl bir öz güven... Hayatın keyfini onlar çıkarıyorlar. Keşke o çocuk ruhunu hep koruyabilse insan.

Sağlık İşçileri İsyan Etti

Maltepe Başbüyük'te bulunan Süreyyapaşa Hastanesi çalışanları geçtiğimiz günlerde hastane yönetiminin uygulamalarına ve yönetimin aldığı son kararlara isyan ederek Maltepe köprüsünden Süreyyapaşa Hastanesi yanında yer alan İstanbul ili Anadolu Güney Kamu Hastaneleri Birliği önüne kadar yürüyüş düzenleyerek seslerini duyurmaya çalıştılar. Kamu hastaneleri birliği önünde toplanan kalabalık taşeron olmadıklarını, işçi ve emekçi olduklarını söyleyerek hastane yönetimine karşı isteklerini deklare ettiler. İşte o istekler;

1- Yol paralarımız kesilmek isteniyor. Yol paralarımıza kesinlikle

dokundurtmayacağız.

2- Hastane yönetiminde söz hakkı istiyoruz.

3- Sendikal haklarımız kabul edilecek ve bu çerçevede çalışılacak.

4- Haketmiş olduğumuz banka promosyonlarımızı istiyoruz.

İsteklerini sıraladıktan sonra sık sık slogan atan kalabalık istekleri yerine getirilmediği takdirde ileri ki tarihlerde yine geleceklerini söyleyerek dağıldılar.

Üstat Ahmed Arif Anısına

Bir Akşam Üstüdür

Bir akşam üstüdür şarabî
Bahçeler ve dağlar üzre hükümrân;
Tam dünyayı dolaşmak saatindesin.
Ay ışığı su içer birazdan.
Kızarmış kalçalarını çanlar
Alabildiğine vurur.
Sen çocuk tulumunda
Matbaa mürekkebi
Rüsva olmuş ellerinin emeği,
Manşetlerde kilometre kilometre yalan
Sallanır durur.

Bir akşam üstüdür katil, muhteşem
Alıp götürmüşler dost dediğini
Almış rüzgârlar içini,
Ümide benzer, sevdaya benzer...
Soğuk bir namludur kör ve pusuda
Ense kökünde zulüm,
Ve sermiş cânım sofrasını dört başı mâmur
Burnun dibine hürriyet.
Seviyorum mümkün değil;
Aranızda kurşun, yasak bölge var
Sen genç, sevdan ölünecek kadar güzel
Kanunu yapanlar ihtiyar.

Ahmed ARİF

Çizen: Selin Aktaş

www.
sanatatak
.com

Türkiye'nin ilk sanata ve
hayata dair online gazetesi

“Ataşehir Belediye
Başkan Adayımız
Nimetullah Topu'ya
başarılar dilerim”

AK Parti Ataşehir İlçe Başkanı
Mustafa Naim Yağcı

Sultana Kanat & Et

Ferik: Lezzeti biricik
sadece Sultana'da

Yalı Mah. Rihtım Cad. No : 1 Kat : 1 Maltepe / İST
Tel : 0216 457 21 84